

Пътят на щастието

طريق السعادة باللغة البلغارية

ПИСАТЕЛ:

Абду Ер-Рахман бин Абд Ел-Керим Еш-Шиха

د. عبد الرحمن بن عبد الكريم الشيحة

ПРЕВОДАЧ

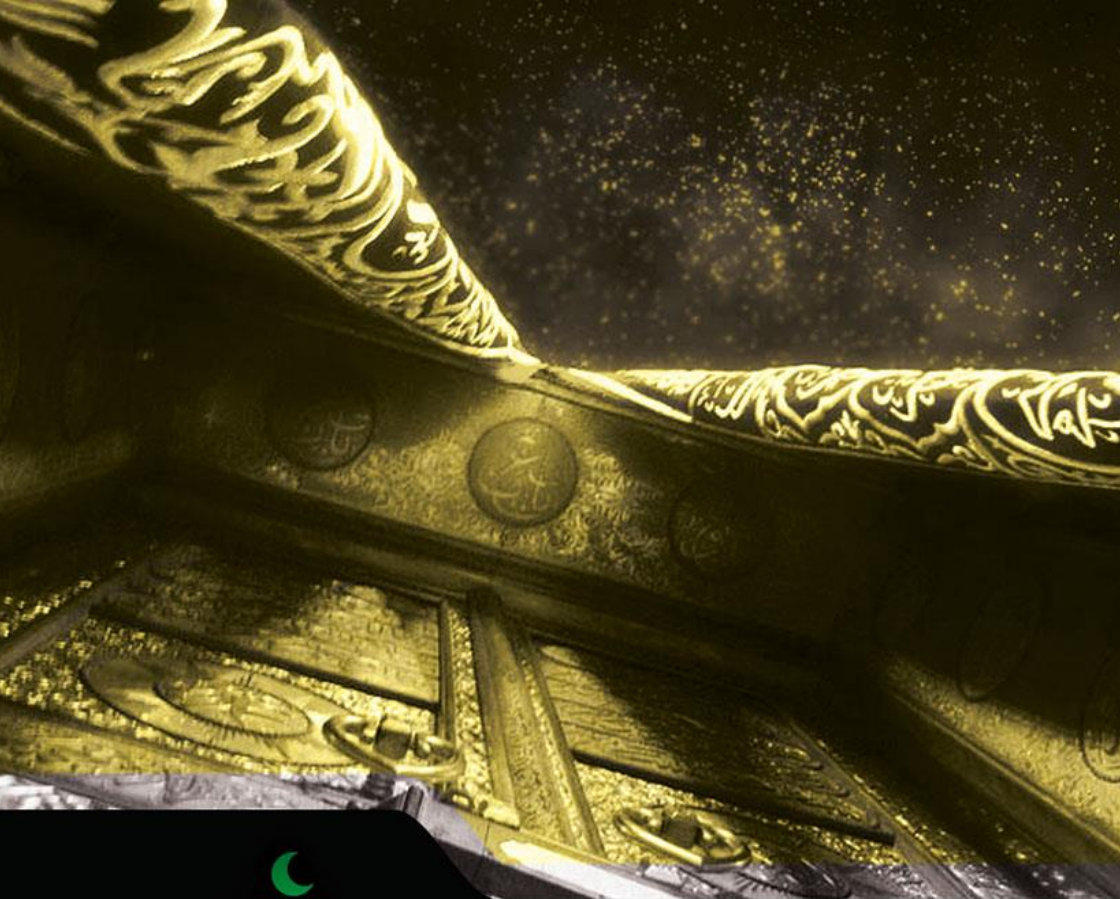
EUROPEAN ISLAMIC RESEARCH CENTER (EIRC)

المركز الأوروبي للدراسات الإسلامية

& Емин Голев

www.islamland.com

ISLAMILAND

GROW GOODNESS BY YOUR HAND

EXPLORE ISLAM IN ALL LANGUAGES

WWW.ISLAMLAND.COM

С името на Аллах, Всемилоствивия, Милосърдния!

Слава на Аллах и нека мира и благослова да са над Мухаммед, неговото семейство и всичките му сподвижници. Както следва...

Чрез минутите, които ти ще прекараш в четенето на тази малка книжка, ще достигнеш до постоянното, непреходно щастие. Затова не бързай да си вадиш заключение и да четеш бързо, за да не остане само твоето прелистване на тези страници. [Чети бавно, размишлявайки добре върху всяка една фраза].

Начало: Живеем в един красив свят, който е достоен за размисъл и съзерцание. Този свят заедно с всички създания, които се намират в него е един довод за хората, дарени с прозрение , логично мислене и чиста природа. Те стигат до извода за съществуването на един Творец, който е сътворил всичко по най- прекрасния начин. До това заключение се достига чрез размишлението върху прекрасната взаимосвързаност между всяка една част от този свят, независимо дали се отнася за видимите големи негови съставни части, като планети и галактики, или за другите невидими части, като микроорганизми и подобните на тях. Ако не съществуваше силата на един Творец, който да е създал всичко това, да е предопределил всяко нещо с мяра, и да пази всичко това, тогава щеше всяко нещо в този свят да се разруши и да изчезне. Но всяко нещо в него има предопределена роля и процес, по който се движи, според определен контрол и предначертани закони и системи. Или какво се пояснява това от Всевишния и Всеславен Аллах:

„Нито слънцето може да настигне луната, нито нощта да изпревари деня. Всички по своя орбита плават.“¹

Този свят и всички създания ще продължат да съществуват и да изпълняват тяхната роля под пълен контрол, докато техният Създател не позволи те да изчезнат чрез разрушаването на баланса в тази вселена, и настъпването на ужасен дисбаланс в природните закони предначертани от Него [Всевишният Аллах]. Тогава ще настъпи краят на света и ще започне вечният откъснат живот. Всевишният Аллах казва: **„Когато небето се разкъса и когато планетите се разпръснат, и когато моретата бъдат отприщени, и когато гробовете бъдат преобърнати,...“²**

Върпос, който веднага идва на ум, след като човек се замисли и започне да размишлява върху тази вселена. „Каква е мъдростта от сътворяването на всичко това?“ „Дали то е създадено безцелно, без никаква полза?“ Още повече, че част от този свят е самия човек, който си задава тези въпроси, и който сам по себе си е едно прекрасно създание както външно, така и вътрешно. Що се отнася до външния му облик Всевишният Аллах казва: **„О, човече, какво те отвлича от твоя щедър Господ, Който те сътвори и съчлени, и осърази? В какъвто образ пожела, в такъв те нагласи.“³** Що се отнася до вътрешната му структура, за нея Всевишният Аллах казва: **„За убедените на земята има знамения и в самите вас. Нима не съзирате?“⁴**

От всеизвестните неща е, че човека, по всички въпроси касаещи неговият живот, не върши друго освен

---

¹ Свещения Коран 36/ 40.

² Свещения Коран 82/ 1 – 4.

³ Свещения Коран 82/ 6 – 8.

⁴ Свещения Коран 51/ 20 – 21.

онова, чрез което си задоволява определена нужда или от което извлича определена полза. А Аллах – за който е най-прекрасния и възвишен пример – Пречист е Той, не е създал нищо на празно и безцелно. А как може след като Той казва: **„Нима смятахте, че ви сътворихме напразно и че при Нас не ще бъдете върнати?“**

(Както следва да се разбира от знамението, човекът е живо създание на земята, което има дълг и носи отговорност пред Аллах. Това осмисля неговия живот и му придава значимост.) **Всевишен е Аллах, истинският Владетел! Няма друг бог освен Него, Господа на прекрасния Трон!“⁵**

Целия този свят заедно с обитателите му, планетите му, съзвездията му, небето му, земята му, е сътворен от Аллах за размишление, което води до логичният въпрос: „Кой е сътворил и създал всичко това?“ Раздвижи своя природно заложен инстинкт и здрав разум, за да достигнеш до истинския създател- Пречист и Всевишен е Той. Всевишният Аллах казва: **„В сътворяването на небесата и на земята, и в промяната на нощта и деня има знамения за разумните, които споменават Аллах и прави, и седнали, и легнали на хълбок, и размишляват за сътворяването на небесата и на земята: “Господи наш, Ти не си сътворил това напразно. Пречист си Ти! Опази ни от мъчението на Огъня!“⁶**

Онзи, който е сътворил този свят от нищото, ще го заличи и ще започне истинският непреходен живот. Всевишният Аллах казва: **„Денят, в който ще навием небето като свитък за писане. Както наченахме първото**

---

⁵ Свещения Коран 23/ 115 – 116.

⁶ Свещения Коран 3/ 190 – 191.

сътворяване, така Ние ще го повторим обещание от Нас. Ние непременно ще го направим.“⁷

А ти ей, човече, си част от тази земна вселена, и за теб важи това, което важи и за нея по отношение на преходност и погиване. Но не забравяй, ти се различаваш от нея, защото ще бъдеш съживен отново след смъртта ти и ще ти бъде държана сметка. А накрая в зависимост от вярата и делата ти на този свят, или ще бъдеш възнаграден с Дженнет (Рай), или ще бъдеш наказван в Джехеннема (Ада). Нима онзи, който те е сътворил от нищото не е способен да те съживи и възкреси след твоята смърт?! Нима това съживяване за Него не е по-лесно от самото ти сътворяване?! Всевишният Аллах казва: **„Той е, Който начева творението, после ще го повтори, а това е още по-лесно за Него. Негово е върховенството на небесата и на земята. Той е Всемогъщия, Премъдрия.“⁸**

Огледай около теб безплодните сухи и голи площи земя, над които се спуска дъжд и се смесва с пръстта. В продължение на дни и месеци ти не виждаш признаци за живот в тях, но когато завали дъжд, от тези площи изникват най-различни растения. [Аллах ти дава пример], за да разбереш една истина, която може би в момента не си я проумял. Тази истина е, че ще има възкресение и то непременно ще се случи. Всевишният Аллах казва: **„И от Неговите знамения е, че виждаш земята безжизнена. А щом изсипем вода върху нея, тя се раздвижва и набъбва. Онзи, Който я съживява, може и мъртвите да съживи. Той за всяко нещо има сила.“⁹**

---

⁷ Свещения Коран 21/ 104.

⁸ Свещения Коран 30/ 27.

⁹ Свещения Коран 41/ 39.

Щастието

Знаеш ли ти какво всъщност е щастието? Щастието е усещане и вътрешно чувство на радост и удоволствие, което не е свързано с извънредни външни влияния. Това усещане се основава на действията, които от своя страна се основават на вярата и убежденията. Всеки един човек непременно има цели, които се стреми да постигне. И колкото по-големи усилия и труд полага, за да достигне до тях, толкова по-щастлив и задоволен ще бъде. Психолозите и учените в областта на психологията и образованието определят щастието със следните думи: „То е непреходни чувства на удоволствие, радост, спокойствие, благосъстояние и щастливи чувства, които довеждат до резултат на постоянното усещане за самодоволство, благоденствие и усет за добър живот и добро бъдеще.“

Чрез това определение Вие ще опознаете себе си и до каква степен то се отнася за вас .

Щастието се разделя на няколко вида:

1- Първият вид щастие- фалшивото въображаемо и временно щастие. Това е онова усещане за щастие, което е в резултат на външни влияния. Например: Много от хората си представят, че щастието се крие в употребата на наркотици и алкохол. Тази група хора приемат наркотици и употребяват алкохол, за да избягат от тревогите на земния живот и проблемите му, вярвайки, че тяхното щастие се крие в забравянето на горчивата реалност. Но в края на

краищата те сами разбират, че са като човек, който се намира на много гореща пустинна земя и се опитва да се предпази от горещината с огън. Ето така те могат само да страдат от нещастieto и разрушението, до което са ги довели алкохола и наркотиците. И всичко това е защото алкохолът и наркотиците пораждат изкуствено щастие, което отминава с отминаването на тяхното влияние. Но още по-лошото е, че след отминаването на тяхното влияние човека се влошава и усещането му за нещастие се изостря. А това от своя страна го подбужда към още по-голяма злоупотреба с тези наркотици и опиати, за да получи още повече екстаз и щастие, според неговото погрешно мислене. Този човек, който е потърсил щастieto в алкохола и наркотиците, накрая вижда себе си като един роб, който е зависим от тях и няма способността да ги изостави, въпреки, че ясно разбира за психическите и физическите болести, които му причиняват и въпреки, че разбира, че те може да го доведат до света на престъпленията.

2- Вторият вид щастие- това е щастieto, което се крие в постигането на целите. Това е щастие, което е пряко свързано с постигането на желана цел. То е същото като предишното щастие, от гледна точка на това, че отминава след постигането на целта. Но от гледна точка на нанесените щети, то е с много по-малка вреда от предишното, защото не е свързано с външни влияния - наркотици и алкохол -, които довеждат човека до психически и физически заболявания. Но след като човек постигне определената си цел, при него идва озадачаващият въпрос, който си задават много от хората постигнали определената си цел: „**А сега**

какво?!“ Ето този въпрос е началото на психологическата умора!!!

3- Третият вид щастие- истинското щастие. Това е постоянното и непреходно щастие, което съпътства човека във всяко едно положение-в положение на удовлетворение и в положение на гняв, в положение на здраве и в положение на болест, в положение на богатство и в положение на бедност, в положение на постигнатите цели на този свят и в положение на провал. Това е истинското щастие, произтичащо от абсолютно удовлетворение, основано на принципите на вярата, които водят до увереността на сърцето и спокойствието на душата.

А ти искаш ли да се сдобиеш с истинското щастие?

Въпрос, който е изключително странен, но отговора му е известен още преди да бъде зададен!!! „**Да разбира се! Аз търся истинското щастие и полагам усилия да го постигна.**“ Обаче всеки си има свой стил в търсенето на това щастие и начина, по който да се сдобие с него. Някои виждат щастието в събирането на пари и богатство, други го виждат във властта и в ръководните постове, трети го виждат в челните редици и славата, четвърти го виждат в многото приятели и способността да влияят на другите и т.н. Но ако попиташ всеки един от тях, който е постигнал желанията и исканията си за материални или морални печалби, дали е намерил истинското щастие, той ще Ви отговори: „**Не!!!**“. А каква ли е причината, че не го е намерил?

Аз ще ти отговоря каква е тя. Причината се крие в това, че истинското щастие е в самоувереността и постоянния мир и спокойствие на сърцето, а всичко това няма да бъде постигнато и няма да бъде придобито, дори ако ти притежаваш злато колкото земята. То се постига единствено и само чрез причините и предпоставките, за които ще говорим по-късно.

Една поговорка гласи следното: „Можете да си закупите легло, но не може да си закупите сън!!!“

Нима всичко е свършило? Нима всеки един човек е постигнал целите и желанията си за трупане на пари,

спечелване на определени позиции, слава, власт и известност? Ако е постигнал всичко това, какво следва след него? Този въпрос е нещото, което кара човека да бъде нерелигиозен и незадоволен с религията си, поради причината, че той е нещото, което напълно противоречи на правилното [религиозно] знание и истинският природен човешки инстинкт (фитра). Ето затова такъв човек живее нещастен и напрегнат живот. Плод на това е погрешното убеждение при този човек, че всичко е приключило след като той е прибягнал до фалшивото, въображаемо и временно щастие – както споменахме по-рано -, което се изразява в употребата на алкохол и наркотици. И всичко това, за да забрави за реалността и да се сдобие с въображаемо щастие и фалшиво спокойствие. Горко на такъв човек, това щастие е мимолетно и краткотрайно, то завършва с отминаването на въздействието на алкохола или наркотика. А още по-голямото нещастие за този човек, е че това го кара да прибягва отново и отново до алкохола и наркотиците, за да забрави за реалността и проблемите. Накрая този човек се превръща не само в непродуктивна за обществото личност, но и в тежест и бreme за него. Горкият човек, той е забравил, че това чувство на нещастие се запълва само с религиозни чувства, които го подтикват да приеме и приложи истинската религия, чрез която да се изгради като щастлива и продуктивна личност, личност която сама е избрала пътя, по който да поеме и е убедена в добрият край, който я очаква.

Постигането на истинското щастие е един улеснен път от Аллах за онзи, който желае да поеме по него. Той е достъпен

и отворен за всеки един човек, без значение от раса, пол и потекло.

А ти знаеш ли къде ще намериш истинското щастие???

Не се изненадвай от отговора, а си дай възможност да вкусиш от това щастие и да навлезнеш в него. Но това може да се случи при условие, че се задоволиш напълно с всяко нещо, което ти се е случило до сега, и искрено повярваш в онова, в което трябва да вярваш. Когато човек търси истинското щастие, той трябва да бъде готов да жертва всичко, за да го постигне, така както трябва да си даде възможност да се промени към онова, което е най- доброто за него и му помага да постигне целта си. **Именно това е Исляма! Истинското ти щастие се крие в приемането и прилагането на Исляма! Знаем!!!** Ти си изненадан/а!!! Но между мен и теб има облог. Той се изразява в това да черпиш информация от истинските- достоверни източници за Исляма. Отдалечавайки се напълно от твоите предрасъдъци, емоции, религиозна нетърпимост, погрешни убеждения и сляпо следване на определени вярвания, чрез които си въобразяваш, че ще постигнеш това щастие.

Знаеш ли защо чрез Исляма ти ще достигнеш до истинското щастие???

Аз ще ти кажа защо!!! Ние вече споменахме по- горе определението за щастие на психолозите, което гласи: „То е

непреходни чувства на удоволствие, радост, спокойствие, благосъстояние и щастливи чувства, които довеждат до резултат на постоянното усещане за самодоволство, добър живот и добро бъдеще.“

А именно Ислямът е нещото, което осъществява всички тези благосъстояния водещи до щастieto. Що се отнася за самозадоволството, Всевишният Аллах казва: „**За мюсюлманите и мюсюлманките, вярващите мъже и вярващите жени, набожните мъже и набожните жени, искрените мъже и искрените жени, търпеливите мъже и търпеливите жени, смирените мъже и смирените жени, мъжете, раздаващи милостиня, и жените, раздаващи милостиня, говеещите мъже и говеещите жени, и целомъдрените мъже и целомъдрените жени, и мъжете, често споменаващи Аллах, и споменаващите жени Аллах е приготвил за тях опрощение и огромна награда.**“¹⁰

Що се отнася до добрият живот, за него Всевишният Аллах казва: „**Вие сте най-добрата общност, изведена за хората. Повелявате одобряването и възбранявате порицаването, и вярвате в Аллах. А ако и хората на Писанието бяха повярвали, щеше да е най-хубаво за тях. Сред тях има и вярващи, но нечестивците са повече.**“¹¹

Що се отнася до доброто бъдеще, за него Всевишният Аллах казва: „**А онези, които вярват и вършат праведни**

---

¹⁰ Свещения Коран 33/ 35.

¹¹ Свещения Коран 3/ 110.

дела, техни ще са Градините на Фирдаус прием [от Аллах],...(*Фирдаус е име на една от степените в Рая.*)“¹²

Имайки в предвид, че истинското щастие се изразява в удовлетворението, което води до психологическа стабилност и духовно спокойствие в резултат на предишните три неща. Ти не ще можеш да се сдобиеш с него без религия, която да балансира между материалното и духовното, религия, която не позволява едното да надделее над другото.

Всички режими, секти и измислени от хората религии, които биват разгласявани, след това прилагани и изпитвани, са насочени срещу Исляма и целят отблъскването на [хората] от него. Но всички те след появата си, се разпадаха един след друг и може би последният, който се разпадна бе бившия Съветски съюз. А сегашната капиталистическа система, която вижда себе си като нещото, което контролира света, ще рухне така както е рухнала и системата преди нея. Всъщност тя е започнала да показва признаците на този разпад. Това е така, защото тези системи се основават на непълни основи и ограничени човешки възгледи, които в най- добрия случай не достигат по- далеч от върха на носа. За всички тези режими, системи и измислени религии се отнася поговорката: "Спомена едно нещо и пропусна много неща." Най-често тези системи и режими са разработени, за да се задоволят определени желания, да се трупат печалби или да се изяви единия пол над другия. Тези режими и системи или ще бъдат неумерени като възвеличават индивида за сметка на общността, или ще бъдат неумерени

---

¹² Свещения Коран 18/ 107.

като възвеличават обществото за сметка на индивида, или ще бъдат неумерени като поставят на преден план материалното за сметка на духовното, или обратното. А Ислямът е умерен- той е по средата на всичко това. Вслушай се в красивите слова на Аллах: „ **И така ви сторихме общност по средата за да сте свидетели за хората и Пратеника да е свидетел за вас...**“¹³

Внимавай и осмисляй добре думите, които ще прочетеш, защото те са напълно ясни. Веднъж, когато Пратеника ¹⁴ ﷺ искал да поучи сподвижниците си, казал на Абдуллах ибн Омар /Аллах да е доволен от него/: „**О, Абдуллах! Нима аз не съм известен, че ти говееш [постиш] всеки ден и отслужваш молитва- намаз през цялата нощ?!** [Абдуллах ибн Омар казал]: „Аз отговорих: Разбира се о, Пратенико на Аллах!!!“ [Пратеника ¹⁵ ﷺ] казал: „**Не го прави! Говей [в определени дни] и не говей [в определени дни], и отслужвай молитвата намаз [през част от нощта] и спи [през другата част от нея]. Наистина ти имаш задължения към тялото си, и ти имаш задължения към очите си, и ти имаш задължения към съпругата си.**“¹⁶

Душата е нещо, което отсъства в мислите на материалистите, защото те не виждат живота освен като нещо материално, което всъщност за тях е тялото. Те си мислят, че единствено това тяло е нещото, което трябва да се поддържа, да се задоволява и да се удовлетворява с храна,

---

¹³ Свещения Коран 2/ 143.

¹⁴ Аллах да го благослови и с мир да го дари.

¹⁵ Аллах да го благослови и с мир да го дари.

¹⁶ Сахих Ел- Бухари.

питиета, дрехи, полови отношения, превозни средства и лечение при боледуване. Но забравят за нещо много важно и то е душата, която също си има своите нужди! Нима това допринася щастие?!?! Отговора е: „Разбира се, че не!!!“ Доводът е факта, че много от хората, които са придобили всичко на този мимолетен свят от пари, слава, постове и знаменитост накрая слагат сами край на живота си прибягвайки до самоубийството.

Кристина Онасис е единствената дъщеря на известния милионер Онасис, който притежавал милиарди. Чрез милиардите на баща си тя е можела да получи всички удоволствия и блага на света. Веднъж по време на едно празненство, което е направено в нейна чест във Франция репортерите я питат: „Вие ли сте най-богатата жена?“, а тя отговорила: „Да. Аз съм най-богатата жена, но аз съм най-тъжната и най-мизерната жена!“. Задай си въпроса: „Защо тази жена е отговорила така?!“ Аз ще ти отговоря: „Защото тя е забравила за душата си и нуждите ѝ. Така нейната душа започва да боледува и да предава болеста на останалие органи, които я следват. А лечението ѝ е много просто и няма нужда от материални средства, за да бъде излекувана. Достатъчно е човек да пожелае да се промени и да се сдобие с вяра или да смени вярата си, но не с каквато и да е вяра, а с правилната вяра. И макар развитите страни в Европа да са с високи доходи и добри условия на живот, особено в скандинавските страни, които са най-богатите страни в света - както на държавно ниво, така и на равнището по доходите на глава от населението, именно при тях се наблюдава най-голям процент на самоубийства. Например Швеция е най-

богатата страна по отношение на доходите на глава от населението, но също така е на първо място от държавите с най-много самоубийства!!! А противоположно на това се забелязва, че макар голяма част от ислямските страни да са бедни, те са с най-нисък процент самоубийства. И ако кажем, че почти не се срещат самоубийства при тях, може би няма да сгрешим!!!

F. Filweas¹⁷ казва следното: „На запад има огромен духовен вакуум, който не може да бъде запълнен с каквито и да е принципи и убеждения, за да се постигне щастие за човека там, въпреки материалното богатство и т.нар. икономически просперитет...И въпреки, че са задоволени всички материални капризи на народа, западният човек не престава да изпитва празнота в живота си и да се пита: „Защо живея?“, „На къде отивам [след смъртта]?“, „И защо [да отивам на някъде]?“. Но никой още не е отговорил на тези въпроси. А от къде да знае бедният човечец, че лекарството му се крие в истинската- правилната религия, за която не знае нищо друго освен подозрения и неоснователни съмнения. За радост светлината започна да се показва и зората да изгрява, след като малки групи хора от западниците приеха Исляма. Ето така западният човек започва да вижда с очите си мъже и жени, които прилагат

---

¹⁷ Британски военноморски офицер, участвал в Първата и Втората световна война, израснал в християнска среда и последовател на християнските традиции. Но въпреки това той приема Исляма, след като попада на Свещения Коран и редица ислямски книги през 1924 г. Източник: „Казват за Исляма“ на Имад Ед-Дин Халил.

Исляма и живеят с него. И всеки един ден има хора, които приемат истинската религия, а това е само началото...”

Душата трябва да бъде задоволена, така както тялото трябва да бъде нахранено. Ако душата не е задоволена, тогава тя започва да боледува, а нейните болести са тревожността, безпокойството, недоволството, нещастieto и чувството на неудовлетвореност. Тази душа бива нахранена и задоволена единствено с вяра в Аллах, вяра в Неговото съществуване, вяра в съживяването след смъртта, вяра във възможността да се случи това съживяване, вяра във съдния ден, вяра, че ще има равностметка, вяра във възмездието [за извършените дела на този свят. Изпълнение на богослуженията предписани от Аллах [ибадети] и придържането към висшия морал, който издига душата- морал, който е пряко свързан с вярата и задоволяването на душата. Чрез вярата душата се запазва здрава от тревогите, нещастията и безпокойствията, неща, които също така способстват да се разболее самото тяло. Всевишният Аллах казва: „...**онези, които вярват и сърцата им се успокояват при споменаването на Аллах. О, да, при споменаването на Аллах сърцата се успокояват.**“¹⁸

Това чувство [на спокойствие] се усеща единствено от искрените и праведни мюсюлмани. Виж какво казва един от най- извисените водачи [учени] в Исляма - ибн Теймийе- след като бива изтезаван, гонен, затварян в затвора, наказван и заплашван с убийство. Въпреки всичко това, той е чувствал истинското щастие [в сърцето си], щастие, което се

---

¹⁸ Свещения Коран 13/ 28.

усеща само от онзи, който е вкусил сладостта на вярата. Докато е бил в затвора в Дамаск, той казва: „Какво ли ще направят моите врагове с мен? Моят Рай [Дженнет] и моята градина [в Рая] са в моите гърди. Ако аз си замина, те ще са с мен и никога няма да ме напуснат. На мен ми е достатъчно уединението [в затвора за извършването на богослужения], и убиването ми като шехид ¹⁹, [за да влезна в Рая], а прогонването ми от моята страна е екскурзия за мен.“

Затворник да изрича тези думи!!! Това не е ли нещо чудно?!!! Виж ролята на искрената вяра, как прави човека да бъде щастлив във всяко едно положение!!! Ислямът е нещото, чрез което се постига пълно душевно щастие и цялостно спокойствие на сърцето, при онзи, който го е приел и е повярвал истински в него. Затова ти ще намериш, че от плодовете на ислямските убеждения е истинското щастие, което се изразява при мюсюлманите във всяко едно положение- в положение на здраве и в положение на болест, в положение на богатство и в положение на бедност, в положение на сигурност и в положение на страх... Всевишният Аллах казва: „...които, щом беда ги сполети, казват: **“Ние на Аллах принадлежим и при Него се завръщаме.”** Върху тях има благослов и милост от техния Господ. Те са напътените.“²⁰

Пратеника ﷺ казва: „**Чудно е положението на вярващия, всяко едно положение при него е добро. И това не е за никой друг, освен за вярващия. Ако го сполети радост благодари и това е добро за него, а ако го сполети нещастие търпи и това е добро за него.**“²¹

---

¹⁹ Шехид- Мъченик във вярата, който влиза направо в Рая.

²⁰ Свещения Коран 2/ 156- 157.

²¹ Муслим.

От ученията на Исляма и неговите напътствия са удовлетворението и търпението, които те карат да забравиш за загрижеността. Светлината на вярата те отвежда от кръга на отчаянието и загубата на надежда до кръга на оптимизма и добрите очаквания [за бъдещето ти]. Аллах казва в хадис Кудсий²²: **„Аз съм при доброто предположение на моят раб за Мен, а той да си мисли за Мен каквото пожелае...“** ²³ [Разяснение: **„Аз съм при доброто предположение на моят раб за Мен,...“** т.е. „Аз ще му въздам според неговото предположение за Мен. Ако той се надява на Моята милост и си мисли, че ще го извиня и ще му опростя, той ще получи това, защото тази надежда е само при вярващия, който е убеден, че за него има въздаващ Господар. А ако той е загубил надежда за Моята милост и си мисли, че ще го наказвам и ще го измъчвам, той ще получи това [, което предполага], защото само невярващия губи надежда [за милостта на Аллах].“

Тук има точка, на която трябва да бъде обърнато внимание... Ислямът не повелява на последователите си монашеството и откъсването от земния свят, но той подчинява този свят [на човека] и всичко, което е в него, за да постигне истинското щастие. Затова, онзи, който притежава определена власт нека я подчини на Аллах, за да разпространява неговата религия и да подsigури истинското щастие за онези хора, които са под неговата власт. Пратеника ﷺ казва: **„Всеки от**

---

²² Предание, което се предава от Пратеника ﷺ, от Аллах. Или с други думи слова на Аллах, които не са от Корана, а се предават като хадис от Пратеника ﷺ.

²³ Ибн Хиббан.

вас е пастир [управник или отговорник], и всеки един е отговорен за стадото си. И водачът [управника] е пастир, отговорен за стадото си. И мъжът е пастир за семейството си и е отговорен за стадото си. И жената е пастирка в дома на съпруга си и е отговорна за стадото си. И слугата е пастир за имота на своя господар и е отговорен за стадото си. Всеки от вас е пастир и е отговорен за своето стадо“²⁴

- Който има позиция [сред хората] и заема определен пост, нека да ги подчини на Аллах, за да разпространява Неговата религия и да обслужва нуждите на своите братя мюсюлмани. Всевишният Аллах казва: „ **Който се застъпва за добро дело, ще има дял от него, а който се застъпва за лошо дело, ще има бreme от него. Аллах за всяко нещо въздава.**“²⁵

- Който има богатство и пари, нека да ги изразходва по пътя на Аллах, за да бъде в услуга на неговите братя и да им посреща техните нужди. Ето това е истинското щастие при богатия- да раздава от богатството си, а не само да го трупва и да бъде скъперник . Всевишният Аллах казва: „ **...и в техните имоти [имущества] имаше дял за просяка и нуждаещия се.**“²⁶

Пратеникът ﷺ пояснява за истинската принадлежност на богатството ,казвайки: „**Сина на Адем [човека] казва: „Моето имущество!!! Моето имущество!!!“** [т.е. човека ще си мисли мамейки сам себе си, че притежава нещо

---

²⁴ Ел- Бухари и Муслим.

²⁵ Свещения Коран 4/ 85.

²⁶ Свещения Коран 51/ 19.

причислявайки имуществото си на себе си.] Нима ти, о, сине на Адем притежаваш нещо друго от твоето имущество, освен онова, което си погълнал и унищожил, и облякъл и износил, и дал за садака [милостиня] извършвайки благотворителност [от която се надяваш за награда [севап] при Аллах].“²⁷

Това е Пратеникът на Аллах ﷺ, пример за мюсюлманите, който би трябвало да се следва от всеки мюсюлманин в живота, прилагайки неговата автобиография. Ебу Зерр разказва: „Веднъж докато вървах заедно с Пророка ﷺ по покрайнините на град Медина ние се отзовахме пред планината Ухуд. Той [Пророка ﷺ] каза: „Ей, Ебу Зерр!!!“ Аз казах: „Отзовах ти се о, Пратенико на Аллах.“ Тогава той каза: „Ако ще да имам злато, колкото планината Ухуд, би ме зарадвало да не изминат три нощи, докато го раздам и да не остане от него дори един динар при мен, освен нещо, което бих отделил за изплащане на дълг... Да го раздавам на рабите на Аллах така и така.“ [И показа] от негово дясно, негово ляво и отзад, след това си тръгна казвайки: „Онези, които имат много богатство в земния живот, те ще са с най- малко награда [севап] на съдния ден, освен онези, които направят това и това...“ [раздават] и на дясната си страна, и на лявата си страна, и зад тях. „Но те са много малко.“²⁸

Ислямът предлага божествена програма и всеки, които я следва постига истинско щастие в краткосрочен и

---

²⁷ Муслим.

²⁸ Ел- Бухари.

дългосрочен план чрез своите инструкции изразяващи се в повели и забрани. Неговите повели и забрани нямат за цел да премахнат или ограничат свободите, а имат за цел да допринесат истинско щастие [на човека], като го запознават с неговото място във Вселената и връзката му с всичко, което се съдържа в нея. Тези повели и забрани са реализиране на текущи или бъдещи ползи. А онзи, който иска да провери дали думите ни са верни, нека да постави тези повели и забрани под микроскоп, разглеждайки ги внимателно. По този начин той сам ще прецени дали те са в полза на човека или не?!!! Нека разгледаме следните примери:

- Лихвата, за която Аллах казва: **„О, вярващи, бойте се от Аллах и се откажете от надбавеното чрез лихвата, ако наистина вярвате!“**²⁹

Известно е на всички прозорливи и разумно мислещи хора, че лихвата е отнемане парите и имуществата на хората с лъжа. Също така е известен и факта, че тя е една от най-грозните форми на алчност, защото чрез нея една група хора се възползват от нуждите на друга група, а от икономическа гледна точка парите се събират в ръцете на определена група хора. Именно заради това много пластове от обществото на немюсюлманите се активизират и силно предупреждават другите да се предпазват от лихварството изправяйки се срещу него.

- Прелюбодейството, в което живее западното общество и всяко общество, където то се е разпространило – лошите последици при него са на лице. Сред това общество

---

²⁹ Свещения Коран 2/ 278.

плъзват болести, епидемии и морален упадък, от които са силно разтревожени разумно мислещите хора от него. Всевишният Аллах казва: „**И не пристъпвайте към прелюбодеянието! То е непристойност и е злочест път.**“³⁰

Също така Пратеника ﷺ казва: „...“Винаги, когато сред един народ се разпространи развратът [т.е. прелюбодеянието] и го правят явно, го обзема чума и непознати за предишните поколения болести.“³¹

- Пиенето на алкохол, което според изследвания на съвременната медицина има опустошително въздействие върху общественото здраве, да не говорим за неговото отрицателно социално и икономическо въздействие. Всевишният Аллах казва: „**О, вярващи, виното, играта на късмет, кумирите и стрелите са мръсотия от делото на сатаната. Странете от нея, за да сполучите! Сатаната цели именно да всее между вас вражда и ненавист чрез виното и играта на късмет, и да ви възпре от споменаването на Аллах, и от молитвата. Не ще ли престанете?**“³²

- Консумирането на свинско месо. Съвременната медицина доказва, че свинското месо има лошо влияние върху тялото на консумиращия го, поради факта, че то пренася много заболявания и ги предава на човешката плът. Всевишният Аллах казва: „**Под възбрана за вас са мършата, кръвта, свинското месо и закланото за друг, а не за Аллах; и удушеното, пребитото, погиналото при падане, намушканото, и от което звяр е ял освен което**

---

³⁰ Свещения Коран 17/ 32.

³¹ Ибн Мадже

³² Свещения Коран 5/ 90- 91.

сте заклали още живо според предписанието и принесеното в жертва на каменните идоли; и да гадаете със стрелите. Това е нечестивост. Днес онези, които не повярваха, се отчаяха пред вашата религия. Не се плашете от тях, а се плашете от Мен! Днес изградих за вас вашата религия и изпълних Своята благодат към вас, и одобрих Исляма за ваша религия. А за онзи, който е принуден от глад, без да е склонен към грях Аллах е опрощаващ, милосърден.“³³

Д-р Филип Томас, експерт по кръвните болести в Лондон – не мюсюлманин - смята, че свинята предава своите характеристики на всички., които ядат месото ѝ, и с течение на времето причинява умствени, физически и по специално-опустошителни репродуктивни заболявания.

■ Наказателни и наказателноправните норми. Всевишният Аллах казва: „**За вас във възмездията има живот, о, разумни хора, за да се побоите!**“³⁴

Без съмнение Великият Аллах казва истината, когато ни споменава, че във прилагането на наказателните и наказателноправните норми има живот за хората и по този начин се опазва обществото, политиката и икономиката. Наказанията са нещо, чрез което се опазва човешкия живот, опазва се честта, опазва се имуществото... Един режим, който няма силата да подкрепя, поддържа и контролира организацията си, е изоставил и пренебрегнал прилагането на наказателноправните норми. Например: Ако шофьорите знаят, че няма да бъдат наказвани при преминаване на

---

³³ Свещения Коран 5/ 3.

³⁴ Свещения Коран 2/ 179.

червен светофар, част от тях ще си преминават без никаква съвест... И ако един крадец знае, че няма да бъде наказван за повторна кражба, той ще продължава да краде, угнетявайки хората. Осман ибн Аффан /Аллах да е доволен от него/ казва следното: „Аллах възпира чрез управника онзи, който не се възпира чрез Корана.“ [т.е. Аллах е отредил така, че престъпника, който не се поучава от Корана и не се страхува от наказанието в отвъдния свят, да се страхува за себе си от управника, който ще му приложи предписаното от Аллах наказание. По този начин ,за да се спаси от наказанието на управника, той ще се възпре от извършването на престъплението.]

Именно заради това трябва да има строга изпълнителната сила, която да подкрепя режима, да го пази и поддържа, и да гарантира изпълнението и прилагането на наказанията. Ако няма такава изпълнителна власт, ще се разпространи хаос и корупцията.

Имайте предвид, че прилагането на наказанията не е нещо ново, това са ученията и на предишните религии. Казва Аллах в Корана, посочвайки някои от ученията на Тората: **„И предписахме им в нея: душа за душа, око за око, нос за нос, ухо за ухо, зъб за зъб, и за раните същото възмездие. А който прости като милостиня, то е изкупление за него. А който не съди според онова, което Аллах е низпослал, тези са угнетителите.“**³⁵

Сега е момента всеки един да си зададе въпроса: „Дали наказанията, които са предписани в Исляма са по- успешни

---

³⁵ Свещения Коран 5/ 45.

и имат по- голяма полза при възпирането на престъпника и намаляването на престъпленията. Или наказанията, които са измислени и узаконени от човека- наказания, които единствено способстват за разпространение и увеличаване на престъпленията?“ Наказанията измислени от хората поставят на преден план правото на престъпника, пренебрегвайки правото на жертвата, като по този начин толерират престъпника. А това от своя страна подтиква престъпника отново и отново да прибегва към престъпление. Съзнателно или не - си изгражда убеждение, че може да манипулира наказателния кодекс и да си намери вратички, за да се измъкне, чрез правните пропуски в него. Няма нито една стара или модерна социална система или режим, които да са се доказали в изкореняването или намаляването на престъпленията, така както Ислямът се е доказал и преборил с тях, чрез безпристрастно прилагане на наказателната му система (наказателните санкции).

Постигане на истинското щастие в

Исляма

Истинското щастие, до което Исляма довежда последователите си, се постига чрез основите на вярата, а те са:

Първата основа: Вярa в Аллах и Неговото единство.

Който повярва единствено в Аллах и признае само Него за Бог, той е поел пътя към напътствието водещо до щастieto. Затова на този човек сърцето му се успокоява и душата му се смирява. Всевишният Аллах казва: „...онези, които вярват и сърцата им се успокояват при споменаването на Аллах. О, да, при споменаването на Аллах сърцата се успокояват.“³⁶

След като човека разбере величието на този единствен Бог, който владее всичко, има сила за всичко и не прилича на нищо, тогава душата му се успокоява и смирява. Всевишният Аллах казва: „Аллах! Няма друг Бог освен Него Вечноживия, Неизменния! Не Го обзема нито дрямка, нито сън. Негово е онова, което е на небесата и което е на земята. Кой ще се застъпи пред Него, освен с Неговото позволение? Той знае какво е било преди тях и какво ще бъде след тях. От Неговото знание обхващат само онова, което Той пожелае. Неговият Престол

---

³⁶ Свещения Коран 13/ 28.

вмества и небесата, и земята, и не Му е трудно да ги съхрани. Той е Всевишния, Превеликия.“³⁷

Това е така, защото вярата в Аллах и Неговото съществуване носи на човека вътрешно щастие. То е мотивирано от познанието му за съществуването на една изключително силна опора, на която той се осланя, когато е изпаднал в нужда и се намира в беда и нещастие. А това от своя страна способства човека да отправя все повече молитви и призови към тази опора- Единствения Аллах. Всевишният Аллах казва: **„И когато Моите раби те питат за Мен Аз съм наблизил, откликвам на зова на зовящия, когато Ме позове. Нека и те Ми откликнат, и нека вярват в Мен, за да се напътят!**“³⁸

Най- голямото нещастие на този свят за човека е да живее без да вярва в съществуването на един- единствен Създател, който има сила и мощ за всичко- Всевишният Аллах. Човек, който не вярва в съществуването на Бог, без съмнение живее в един ожесточен вътрешен конфликт с душата и разума си, които го подтикват към природно заложеното качество във всеки един човек, а именно да вярва. Да вярва, че има един единствен Бог, който съществува, има сила за всичко, и се разпорежда както пожелае. Всевишният Аллах казва: **„Аллах не прощава да се съдружава с Него, но освен това прощава на когото пожелае. А който съдружава с Аллах, той измисля огромен грях.**“³⁹

---

³⁷ Свещения Коран 2/ 255.

³⁸ Свещения Коран 2/ 186.

³⁹ Свещения Коран 4/ 48.

Това е така, защото съдружаването с единствения Бог-Аллах [езичесвото] противоречи на човешката природа. А онова, което противоречи на нея не подобава да се извършва, т.е. да се обожават друг, освен Аллах и да се служи на друг, а не на Аллах. Единствено Аллах е Съвършения, пречист е Той от недостатъци. Всевишният Аллах казва: **„Небесата и земята щяха да се разрушат, ако имаше на тях други богове освен Аллах. Пречист е Аллах, Господът на Трона, от онова, което Му приписват!“**⁴⁰

Аллах е Пребогатият, Който съществува от само себе си и няма нужда от никой и нищо. Всяко едно от Неговите създания изпитва нужда от Него, а Той не изпитва нужда от никой. Всевишният Аллах казва: **„Аллах не се сдобил със син и няма друг бог заедно с Него. Иначе всеки бог щеше да отнесе онова, което е сътворил, и едни от тях щяха да надделеят над други. Пречист е Аллах над онова, което описват.“**⁴¹

От плодовете на вярата в Аллах:

- **Вярващият освобождава душата си от контрола и робството на останалите**- след като един човек узнае и се убеди, че всяко нещо зависи само от Аллах, и че само Той се разпорежда както пожелае, тогава той е спокоен. Той е убеден, че независимо колко е властен човека срещу него, или колко голяма позиция заема в обществото, той не може да възпре онова, което Аллах е решил да му даде, така както не може да му даде онова, което Аллах е възбрания за него.

---

⁴⁰ Свещения Коран 21/ 22.

⁴¹ Свещения Коран 23/ 91.

По този начин душата на човека се освобождава от служенето и обожаването на друг, освен на Аллах, и се насочва единствено към нейният Създател, обожавайки единствено Него, служейки единствено на Него. Ето така тя достига степен, при която се интересува единствено от задоволството и удовлетворението на Аллах, без да обръща внимание на друго, освен на Него. Всевишният Аллах казва: „**Кажки: “Кой е Господът на небесата и на земята?” Кажки: “Аллах!” Кажки: “И нима приехте вместо Него покровители, които не допринасят за себе си нито полза, нито вреда?” Кажки: “Нима са равни слепият и зрящият? Или нима са равни тъмнините и светлината? Или отредиха на Аллах съдружници, които сътвориха творение като Неговото и се оприличи за тях творението?” Кажки: “Аллах е Творецът на всяко нещо. Той е Единствения, Всевластващия.”**“⁴²

▪ **Освобождава се душата на вярващия от каквито и да било страхове, освен единствено от страха от Аллах-онзи, който се страхува от друго, освен от Аллах е нещастен, раздразнителен и изпълнен с отчаяние и притеснение. Така е защото дяволът започва да си играе с него и да го манипулира, карайки го да се страхува от всеки и всичко, довеждайки го до отчаяние и депресии. Всевишният Аллах казва: „Именно сатаната плаши със своите приближени. Но не се страхувайте от тях, а се страхувайте от Мен един, ако сте вярващи!”**⁴³

▪ **Залага се духът на смелостта в душата на човека-душата на онзи, който искрено повярва в Аллах, повярва, че Той е Единствения, който съживява и умъртвява и повярва,**

---

⁴² Свещения Коран 13/ 16.

⁴³ Свещения Коран 3/ 175.

че повелята принадлежи единствено на Него се успокоява и утешава. Ето това е щастието, което е пряко свързано и с отвъдния живот. Всевишният Аллах казва: „**Никой не умира иначе освен с позволението на Аллах в предписан срок. Който иска наградата на земния живот, Ние му даряваме от него, а който иска наградата на отвъдния, Ние му даряваме от него. И ще въздадем на признателните.**“⁴⁴

▪ **Човекът започва постоянно да се обръща към единствения източник на всяко добро, Всевишният Аллах-** след като човека разбере, че само от Аллах е доброто, тогава той започва да се уповава, да се осланя, да се смирява и да се моли единствено на Аллах. Всевишният Аллах казва: „**Негови са ключовете на небесата и на земята. А които отричат знаменията на Аллах, те са губещите.**“⁴⁵ *(Изразът “ключовете на небесата и на земята” илюстрира абсолютната мощ, господството и закрилата на Аллах.)*⁴⁶

Що се отнася до невярващия в Аллах, той живее в непрестанни терзания, тревоги и нещастия. Потопил се дълбоко в тъмнините на невежеството, заблудата, неверието и липсата на вяра в Аллах. Такъв човек няма истинска опора, на която да се осланя, и няма нещо, на което да се уповава. Без съмнение Всевишният Аллах в Словата Си казва истината: „**И когото Аллах поиска да напъти, разтваря Той гърдите му за Исляма, а когото поиска да остави в заблуда, прави гърдите му тесни, свити, сякаш се издига към небето. Така Аллах отрежда скверността**

---

⁴⁴ Свещения Коран 3/ 145.

⁴⁵ Свещения Коран 39/ 63.

⁴⁶ Превод значенията на Свещения Коран- Цветан Теофанов.

за онези, които не вярват.“⁴⁷ (В това знамение Всевишният Аллах разкрива един природен закон. С изкачването към небето, пропорционално с падането на налягането, се затруднява и дишането. Като изтъква този закон, Всевишният Аллах оповестява, че тези, които не вярват в Исляма, ще дишат трудно и тежко, сякаш се изкачват към небето.)⁴⁸

Втората основа: Вярa в меляйкетата (ангелите) на Аллах.

Тези създания са от знанието за неведомото, което се научава единствено чрез изпратените Пратеници и Пророци от Аллах, като оповестители. Меляйкетата имат определени възложени задачи и дела от Аллах. Чрез тях Аллах спуска посланието от небесата към Пратениците и Пророците, послание което води човека до истинското щастие както на земята, така и след смъртта. Меляйкетото, на което Аллах е възложил да спуска откровението към Пратениците и Пророците, за да го оповестят на хората се нарича Джибрил (Гавриил). Всевишният Аллах казва: „О, вярващи, вярвайте в Аллах и в Неговия Пратеник, и в Книгата, която е низпослал на Своя Пратеник, и в Писанието, което е низпослал преди! А който отрича вярата в Аллах и в Неговите ангели, и в Неговите писания, и в Неговите пратеници, и в Сетния ден, той дълбоко се е заблудил.“⁴⁹

---

⁴⁷ Свещения Коран 6/ 125.

⁴⁸ Превод значенията на Свещения Коран- Цветан Теофанов.

⁴⁹ Свещения Коран 4/ 136.

Третата основа: Вярa в книгите и писанията, които Аллах е низпослал.

Тези божествени книги и писания са програмата, която вярващият трябва да следва и прилага в живота си, за да се сдобие с душевен запас от богослужения и праведни дела. Чрез прилагането на тези книги се постига както социална стабилност така и психологическа, икономическа и политическа сигурност. Всевишният Аллах казва: **„На всеки вярващ, мъж или жена, който извършва праведно дело, Ние ще отредим прелестен живот. И ще им въздадем награда по-хубава от онова, което са вършили.“**⁵⁰

Прелестен живот във всичките му аспекти. Праведните дела са запаса и храната за душата, които залагат в нея щастието и отблъскват от нея нещастieto, тъгата и депресията. Всевишният Аллах казва: **„...които [от тях] повярват в Аллах и в Сетния ден, и вършат праведни дела наистина за тях не ще има страх и не ще скърбят.“**⁵¹

Наставленията на Исляма, които обучават мюсюлманите на възвишен морал и велик нрав, имат огромно въздействие върху допринасянето на щастие за вярващия. Както и отдалечаването му от тревогите и притесненията, изпитвани от невярващите и от мнозина хора, от други религии-религии, които не им подсигуряват психологическа стабилност и духовна сигурност поради противоречието и неразбираемостта им. От тези наставления, които Исляма отправя към мюсюлманите са следните:

---

⁵⁰ Свещения Коран 16/ 97.

⁵¹ Свещения Коран 5/ 69.

▪ **Обичта към Аллах и след това към Неговият Пратеник-** обич, която кара човек да жертва всичко, което владее, за да се сдобие с нея. Всъщност тя е щастие, което е несравнимо. Няма друго щастие като нея. Винаги, когато човека работи, за да увеличи тази обич, той увеличава и щастията си. А какво по- щастливо от това да целиш да удовлетвориш онзи, който обичаш!!! На този свят се наблюдават хора, които са способни на всичко, заради човека, който обичат. Затова, когато вършат неща, чрез които го правят щастлив и задоволяват желанието му, самите те изпитват моменти на налсада и удовлетворение. А какво мислиш за онзи, който обича Превеликия и Прещедрия Аллах, притежаващ съвършени качества. А какво мислиш за онзи, който след като е заобичал Аллах е заобичал и Неговия Пратеник ﷺ, човека с най- велик и най-прекрасен морал. Аллах описва в Корана обичта на мюсюлманите към Него като казва: „**А някои от хората приемат за богове други вместо Аллах, обичат ги, както Аллах трябва да се обича. А които вярват, най-силно обичат Аллах. И ако угнетителите можеха да съзрат, когато видят мъчението, че цялата сила е на Аллах и че Аллах е суров в мъчението...**“⁵²

Тази обич е била реалност, приложена от сподвижниците на Пратеника ﷺ. Ето Ви примера за великия сподвижник Хубейб ибн Адий –Аллах да е доволен от него-, който бил пленен от неверниците. Когато те решили да го убият, го попитали: „Искаш ли нещо преди да умреш?“ А той поискал да го изчакат, за да отслужи два ракията (две части) молитва (намаз). Пленилите го му дали възможност и той отслужил тази молитва. Така той е първият сподвижник, който е прокарал този добър суннет [път, традиция] (да се отслужат

---

⁵² Свещения Коран 2/ 165.

две части молитва преди да бъде убит). След като приключил с молитвата, той им казал: „Кълна се в Аллах, ако не се страхувах, че вие ще си помислите, че ме е страх от смъртта, аз щях да удължа молитвата. След като са го изправили, за да го разпънат на кръст и да го разчленят, те го попитали: „Желаеш ли Мухаммед да е на твоето място, а ти да си при семейството си?“ А той отговорил: „Кълна се в Аллах, аз не бих желал Мухаммед да се убоде дори на трън, докато е при неговото семейство, макар да съм на това място.“ *[т.е. „да бъда на това място и да изтърпя това наказание е по-лесно и по-обичано за мен, отколкото Мухаммед ﷺ да бъде убоден от трън, докато се намира при неговото семейство, в неговата къща.]*⁵³

Нещастен е онзи, който е предпочел желанията и страстите си пред обичта към Аллах и задоволството Му. Всевишният Аллах казва: **„Кажки: “Ако вашите бащи, синове, братя и съпруги, и родът ви, и имоти, които сте придобили, и търговия, за която се плашите от застой, и жилища, които харесвате, са ви по-любими от Аллах и от Неговия Пратеник, и от борба по Неговия път, то чакайте, докато Аллах даде Своята повеля! Аллах не напътва нечестивите хора.”**⁵⁴

▪ **Обичта заради Аллах и след това заради Неговият Пратеник**- онзи, който обича друг заради Аллах, той се жертва за него, заради Аллах и му помага заради Аллах. Ето така интересите стават общи между тях двамата, като онова, което ги събира не са земни облаги, които когато бъдат изчерпани обичта между тях изчезва. Истинското нещо, което ги събира е постоянната обич, чрез която се цели задоволството на Аллах. А това от своя страна способства

---

⁵³ Ибн Хиббан; Ебу Давуд 2724.

⁵⁴ Свещения Коран 9/ 24.

мюсюлманина да бъде щастлив и спокоен, че има някой, който го обича само и единствено заради Аллах, а не заради земни облаги и за да се възползва от имуществото му. Всевишният Аллах казва: „Настанилите се в дома [на преселението Медина] и [приели] вярата преди онези, които се преселиха там, ги обичат и не усещат в сърцата си завист за онова, което им бе дарено. Предпочитат ги пред себе си, дори ако те самите са в нужда. А които се опазят от скъперничеството на душите си те са сполучилите.“⁵⁵

Пратеника ﷺ казва: “Три неща когато се намират у някого, е открил сладостта на вярата: Да обича най-много Аллах и Неговия Пратеник от всичко останало; да обича човека, не заради друго освен заради Аллах; да се отвращава от връщане към неверието, [след като Аллах го е избавил от него,] така както се отвращава от това, да бъде хвърлен в огъня.”⁵⁶

Нещо повече, тази обич е средство, чрез което се премахват мъченията и нещастията на съдния ден от хората. Пратеника ﷺ казва: „Седем групи хора ще бъдат под сянката на Аллах, в Деня, когато няма да има друга сянка, освен Неговата: справедлив управник; младеж, който е прекарал младостта си в ибадет (служене) на неговият Господар; човек, чието сърце е привързано към джамиите; двама, които се обичат заради Аллах, срещат се заради това и се разделят за това; мъж, който е приканен от красива жена с положение в обществото (за извършване на прелюбодеяние), но той е казал: ”Страхувам се от Аллах!”; човек, който дава садака скришно, така че лявата му ръка не знае какво е дала

---

⁵⁵ Свещения Коран 59/ 9.

⁵⁶ Бухари и Муслим.

дясната; човек, който насаме споменава Аллах и при това очите му се напълват със сълзи.”⁵⁷

▪ **Служенето и обожаването единствено на Аллах-** щастieto и величието се крият във факта, че мюсюлманина е раб на Аллах, а не раб на собствените си желания и страсти. По този начин мюсюлманина обгражда себе си със истината от всички страни и започва стриктно да следва повелите и забраните на Аллах. А след като започне да извършва това, той чувства истинското щастие, защото е победил собствената си душа, зад която са страстите, желанията, дявола и нашепванията му. Принципите на Исляма правят времето, труда, усилията и живота на човека да бъдат всички те за Аллах. Всевишният Аллах казва: **„Кажи: “Моята молитва и моето служене, и моят живот, и моята смърт са за Аллах, Господа на световете.”**⁵⁸

Обожаването на Аллах не е нещо специфично само за хората. То е за всички създания на Аллах, като Пророци, Пратеници, Ангели и др. Всевишният Аллах казва: **„Месията не ще презре да бъде раб на Аллах, нито приближените ангели. А който презре да Му служи и се възгордее Той всички ще събере при Себе Си.”**⁵⁹

Нещо повече, за целият свят се отнася подчинението и служенето на Аллах, а това само по себе си доказва величието на този Създател, който единствено заслужава да бъде обожаван. Всевишният Аллах казва: **„Прославят Го седемте небеса и земята, и всичко по тях. И няма нищо,**

---

⁵⁷ Бухари и Муслим.

⁵⁸ Свещения Коран 6/ 162.

⁵⁹ Свещения Коран 4/ 172.

което да не прославя Неговата възхвала. Ала вие не разбирате прославата им. Той е Всеблаг, Опрощаващ.⁶⁰

Тези, които откажат да служат на Аллах и да обожават единствено Него, са в постоянни терзания, тревоги, нещастия и живот изпълнен с притеснения, защото нямат за цел да постигнат и почувстват истинското щастие, което се чувства само от онзи, който се е подчинил на Аллах и служи единствено на Него. Всевишният Аллах казва: **„А който се отдръпва от Моето напомняне, за него има живот в лишения и сляп ще го подкараме в Деня на възкресението.”**⁶¹

Онзи, който не се примирява да бъде раб на Аллах, желае или не, той ще стане роб на дявола. За това Всевишният Аллах казва: **„А за онзи, който се отдръпва от напомнянето на Всемилостивия, определяме един сатана, той да му е приятел.”**⁶² А този дявол няма да доведе човека до нищо друго, освен до нещастие, отчаяние и тревоги, както е обещано от Аллах във следното знамение: **„Рече: “Господи мой, затова, че Ти ме остави в заблуда, непременно ще им разкрасявам по земята и непременно ще заблуждавам всички, освен Твоите предани раби сред тях.”**⁶³

Наистина служенето и обожаването на Аллах е вътрешно щастие, което се постига и чувства единствено от човека отдал се само на Аллах. Вслушай се добре в думите на един от мюсюлманите почувствали това щастие, което е в резултат на неговото подчинение и служене на Аллах: *„Ако управниците (кралете, фараоните, императорите и т.н.) и*

---

⁶⁰ Свещения Коран 17/ 44.

⁶¹ Свещения Коран 20/ 124.

⁶² Свещения Коран 43/ 36.

⁶³ Свещения Коран 15/ 39- 40.

техните синове знаеха щастието, в което се намираме ние, щяха да ни избият с мечовете си заради него.“

■ **Засаждане на истинското непреходно щастие в душата на мюсюлманина и правилното му разбиране-истинското вечно щастие, за онзи, който Аллах дари със сполука и влезне в Дженнета (Рая) се крие в отвъдния живот, а не в земния. Именно това е нещото, което кара амбициите на мюсюлманина да са възвишени [стремящи се към вечния отвъден живот], а не земни и преходни. Всевишният Аллах казва: „А онези, които са ошастливени, ще бъдат в Рая, там ще пребивават вечно, докато съществуват небесата и земята, освен ако не пожелае друго твоят Господ дар неизчерпаем.“⁶⁴ Също така Пратеникът ﷺ казва: „Земята е затвор за вярващия и Рай за невярващия.“⁶⁵**

Разяснение: „Земята е затвор за вярващия и Рай за невярващия.“ Това означава, че земята за вярващия е като затвора за затворника, защото той се предпазва и страни от всяко забранено нещо от Аллах изпълнявайки богослуженията предписани му от неговият Бог. А след като той умре все едно е излезнал от този затвор и се е преселил към онова, което Аллах е подготвил за него от вечни блаженства и истинско спокойствие и щастие. Що се отнася до невярващия, за него този свят е като Рай, защото не се съобразява с божествените закони и се наслаждава на всички мимолетни и преходни наслади на този свят. Затова след като той умре все едно влиза в затвор, заради вечното наказание и непреходното нещастие, което го очаква.

Тук може да възникне въпроса: „Как е възможно това след като ние виждаме много невярващи, да живеят живот в

---

⁶⁴ Свещения Коран 11/ 108.

⁶⁵ Муслим.

лишение [тревоги и нещастия] и много мюсюлмани живеят прелестен и прекрасен живот? Позволете ми да спомена тук историята на Ибн Хаджер ел-Аскаляни /Аллах да се смили над него/, главния съдия в Египет. История, в която се съдържа чуден отговор на този въпрос. Един ден ибн Хаджер излезнал както винаги с красиви дрехи и изящна външност. Вървейки той минал покрай един евреин с лош външен вид, който силно подчертавал, че той е беден и нуждаещ се човек. Евреинът казал на съдията: „Спри!“ Ибн Хаджер се спрял, а евреина му казал: „Ти ме виждаш в състояние на нужда и бедност с окаян външен вид, въпреки, че съм невярващ, а ти си вярващ и си в прелестен вид и блаженство?!“ Ибн Хаджер му отговорил: „Въпреки, че ти си нещастен и нуждаещ се, този свят за теб е Рай, защото онова, което те очаква след него, на другият свят е болезнено наказание, ако ти умреш невярващ. И въпреки, че аз съм в блаженство и разкош, този свят и блаженствата му са затвор за мен спрямо онова, което ме очаква във градините на Дженнета (Рая), ако Аллах ме въведе там.“ Евреинът казал: „Това истина ли е?“ Ибн Хаджер отговорил: „Да.“ И тези думи станали причина евреина да приеме Исляма.“

За да покаже на мюсюлманина маловажността на този земен свят и да му поясни презряността му, и за да го отдалечи от неприятностите и бедствията му, Пратеника ﷺ ни известява в едно от преданията си, което се предава от Сехл ибн Сеад следното: Сехл разказва: „Бяхме заедно с Пратеника ﷺ при зул- Хулейфе⁶⁶ и видя една умряла овца с вдигнат крак. Тогава каза: „Виждате ли тази овца, която няма никаква стойност за стопанина си? Кълна се в Този, в чиято ръка е моята душа, земята е по- безстойностна при Аллах

---

⁶⁶ Местност близо до гр. Медина.

отколкото тази овца за стопанина ѝ. И ако земята имаше стойност при Аллах дори колкото едното крило на комара, Той нямаше да напои нито един неверник никога.“⁶⁷

▪ Ислямът пояснява, че Пратениците и Пророците са най- висшите и най- обичани създания от Аллах, но въпреки това в техния живот има несгоди, тревоги и трудности- част от тях са били избити, друга част са били изтезавани и измъчвани, трети са били прогонвани от родните си места, четвърти са били вземани за лъжци и са били клеветени с лудост и магьосничество. След като това се е случвало с най- висшите и най- обичаните създания от Аллах, то какво остава за другите- обикновенните хора. Аллах казва в Корана, разказвайки ни за Нух (Ной) /Мира на Аллах да е над него/: „И изпратихме Нух при неговия народ, и той прекара сред тях хиляда години без петдесет. И ги грабна потопът, както угнетяваха.“⁶⁸; На друго място в Корана Аллах ни разказва за Ибрахим (Авраам) казвайки: „И отговорът на народа му бе само да кажат: “Убийте го или го изгорете!” А Аллах го спаси от Огъня. В това има знамения за хора вярващи.“⁶⁹; На друго място Аллах ни разказва за Муса (Моисей) казвайки: „И рече Фараонът: “Оставете ме да убия Муса и нека зове своя Господ! Страхувам се да не промени вашата вяра или да не посее развала по земята.”⁷⁰; на друго място Аллах казва за Шуайб: „Знатните от народа му, които се възгордяха, казаха: “Ще пропъдим от нашето селище теб, о, Шуайб, и онези, които повярваха с теб, или ще се върнете към вярата ни.” Каза: “Дори и ако сме

---

⁶⁷ Ибн Мадже.

⁶⁸ Свещения Коран 29/ 14.

⁶⁹ Свещения Коран 29/ 24.

⁷⁰ Свещения Коран 40/ 26.

отвратени от нея?“⁷¹; на друго място Аллах казва за Салих: „Рекоха: “О, Салих, преди това ти възлагахме надежди. Нима ни забраняваш да служим на онова, на което служеха нашите предци? Съмняваме се в онова, към което ни призоваваш.”⁷²; на друго място Аллах казва за Лют: „...отговорът на народа му бе само да кажат: “Прогонете рода на Лут от нашето селище. Те били хора, които се пазят чисти.”“⁷³; на друго място Аллах казва за Иса (Исус): „...и изричаха: “Ние убихме Месията Иса, сина на Мариам, пратеника на Аллах.” но не го убиха и не го разпънаха, а само им бе оприличен. И които бяха в разногласие за това, се съмняваха за него. Няма т знание за това, освен да следват предположението. Със сигурност не го убиха те.”⁷⁴; на друго място Аллах казва за последният от Пратениците и Пророците- Мухаммед ﷺ: „Ние знаем, че те наскърбява онова, което казват. Но не теб взимат за лъжец, а всъщност угнетителите отричат знаменията на Аллах.”⁷⁵

▪ **Ислямът повелява на мюсюлманина да си определи крайната цел в живота-** Исляма е направил крайната цел за мюсюлманина на този свят да бъде завръщане при задоволството на Аллах и Рая. А тази цел не се постига, докато не настъпи смъртта. Затова ти виждаш, че мюсюлманина не престава да се труди, не изпитва умора и не изнамира скука, чак до смъртта си. И това е, защото той знае, че неговата цел ще се осъществи точно тогава [след смъртта му]. Именно тази е причината той да не мисли много за този земен свят и за проблемите му, а това от своя

---

⁷¹ Свещения Коран 7/ 88.

⁷² Свещения Коран 11/ 62.

⁷³ Свещения Коран 27/ 56.

⁷⁴ Свещения Коран 4/ 157.

⁷⁵ Свещения Коран 6/ 33.

страна го кара да бъде безразличен към онова, което не се е осъществило за него и го е подминало. Такъв човек е зает с неща, които го доближават до Аллах и до отвъдния живот. Що се отнася до немюсюлманите, те непрестанно се трудят да постигнат земните си цели, а постигането им допринася за тях само частично- малотрайно щастие. Това тяхно щастие приключва с постигането на определената цел, а след нея какво следва? Такъв човек, който няма вяра в Аллах, след като постигне определената си цел отново чувства празнина и безпокойство в гърдите си, както и духовна нестабилност. Тази група хора нямат друга цел, освен да задоволят своите страсти и да се сдобият със земните удоволствия, като удовлетворят стомасите и половите си органи. Всевишният Аллах ги порицава казвайки: **„Аллах ще въведе онези, които вярват и вършат праведни дела, в Градините, сред които реки текат. А неверниците се наслаждават и ядат, както добитъкът яде. И Огънят ще им е обиталище.“**⁷⁶

Тази група хора, колкото дипломи и успехи да имат в науката и технологията, те няма да намерят сладост и полза от всички тях, докато не ги доведат до опознаването и покорството на Аллах. Аллах ни казва в Корана описвайки тяхното положение: **„Или смяташ, че повечето от тях чуват или проумяват? Те са като добитъка, дори са още по-заблудени.“**⁷⁷

Не гледай към онзи, който е загинал, как е загинал, а гледай към онзи, който се е спасил, как се е спасил. Всевишният Аллах казва: **„Създадохме за Ада много от джиновете и от хората. Имат сърца, с които не схващат, имат очи, с**

---

⁷⁶ Свещения Коран 47/ 12.

⁷⁷ Свещения Коран 25/ 44.

които не виждат, имат уши, с които не чуват. Те са като добитъка, даже са по-заблудени. Те са нехайните.⁷⁸

Но тези думи съвсем не означават, вярващия да се въздържа от земното и да изостави търсенето на препитание, защото това ще го направи да бъде в тежест за останалите. Аллах е повелил на Неговите раби да странстват по земята, за да изкарват прехраната си- това е напълно законно според законите на Исляма. Всевишният Аллах казва: **„Той е, Който подчини за вас земята, затова ходете из нейните краища и яжте от Неговото препитание! Към Него е възкресението.**“⁷⁹

Нещо повече, когато човека цели да предпази себе си и семейството си от просията, бедността и нуждата, и цели да харчи препечеленото в добро, за да си издигне **статуса си, тогава това негово странстване за сдобиване с препитание се счита за нещо похвално от Исляма.** Всевишният Аллах казва: **„Онези, които раздават своите имоти по пътя на Аллах и после нито натякват, нито обиждат, имат наградата си при своя Господ. И не ще има страх за тях, и не ще скърбят.**“⁸⁰

Целта е земното да бъде в ръцете ти, а не в сърцето ти. Пратеника ﷺ казва: **„Ръката, която дава, е по-добра от ръката, която взима. Първо дай на онези, които са под твоя издръжка. Най-добрата милостиня е даваната от излишъка на богатството. Който се въздържа [да протегне ръка за милостиня], Аллах го предпазва от просия. Който се задоволява с малко, Аллах го обогатява.**“⁸¹

---

⁷⁸ Свещения Коран 7/ 179.

⁷⁹ Свещения Коран 67/ 15.

⁸⁰ Свещения Коран 2/ 262.

⁸¹ Ел- Бухари.

Нещо повече, за стремежите и положените усилия за сдобиване с позволени блага от земния живот се въздава награда при Аллах, когато раба цели да ги използва и изразходва за добро и по пътя на Аллах. Пратеника ﷺ казва: „Наистина на земята хората се разделят на четири групи: [Първата група е] раб, на който Аллах му е дал богатство и знание, а той се страхува от Аллах в богатството си [не го харчи за забранени неща], поддържа с него родствените си връзки, и знае, че има задължение към Аллах в него [т.е. раздава от него], това е човека с най- възвишено място; [Втората група е] раб, на който Аллах му е дал знание и не му е дал богатство, но той с искрено намерение заявява: „Ако имах богатство, щях да го раздавам като еди кой си [предишния човек]“. Наградата на този и предишния е една и съща. [Третата група е] раб, на който Аллах не му е дал знание и му е дал богатство, но го харчи с лека ръка [за забранени неща], без да има знание, без да се страхува от Аллах, без да поддържа с него родствените си връзки и без да знае, че има задължение към Аллах в него [т.е. не раздава от него и не дава зекят]. Този човек е в най- лошо положение. [Четвъртата група е] раб, на който Аллах не му е дал нито знание, нито богатство, но казва: „Ако имах богатство, щях да го харча с лека ръка, като този [човека от третата група].“ Този човек ще бъде наказан според намерението си, и ще има същият грях като предишният.“⁸² .Ислямът повелява да се узнае истинската същност на земния живот- Исляма ясно пояснява на мюсюлманина, че този живот е само една кратка наслада. Всевишният Аллах казва: „Разкрасена е за хората любовта към страстите към жените и децата, и

---

⁸² Ет- Тирмизи.

струпаните купища от злато и сребро, и към отбраните коне, и добитъка, и посевите. Това е насладата на земния живот, но най-прекрасният пристан е завръщането при Аллах.⁸³

- Също така пояснява мимолетността и краткото пребиваване на човека на този свят. Всевишният Аллах казва: **„Знайте, че земният живот е само игра и забава, и украса, и хвалба между вас, и умножаване на имотите и децата, подобно на растения след дъжд възхищават сеячите, после изсъхват и ги виждаш пожълтели, после стават на съчки. А в отвъдния живот има сурово мъчение или опрощение от Аллах и благоволение. А земният живот е само измамна наслада.**“⁸⁴;

- Също така пояснява, че земния живот е само една спирка от пътуването към крайната цел- отвъдният живот. Веднъж, когато Омар /Аллах да е доволен от него/ влезнал при Пратеника ﷺ, той лежал на рогозка [от палмови листа]. Тази рогозка поради грубостта си оставила следи по тялото му, а Омар му казал: „Ей, Пророче на Аллах, да беше взел за постеля нещо по-меко от това!!! А той ﷺ му отговорил: **„Насладата на земния живот не е за мен! Примера за мен и за земния живот е като пътник в горещ летен ден, който се е скрил под сянката на едно дърво за част от деня, след което си тръгнал и го изоставил.**“⁸⁵;

- Също така пояснява, че земният живот е място на несгодите и трудностите- ако един ден си щастлив, след това с дни си тъжен; ако малко се смееш, след това плачеш много. Постоянното благоденствие в земния живот е нещо

---

⁸³ Свещения Коран 3/ 14.

⁸⁴ Свещения Коран 57/ 20.

⁸⁵ Муснед Ахмед.

невъзможно, без съмнение страданията, мъките и огорченията са много повече. Тази земя е място на нещастията и страданията, за онзи, който не е осъзнал същността на земния живот, поддал се е на измамата му и се е оставил на течението му. Всевишният Аллах казва: „**Ние сътворихме човека в трудности.**“⁸⁶

Затова, както ни известява Пратеника ﷺ в наставлението му отправено към ибн Омар , че не подобава раба да се отдава на земния живот: „**Бъди в земния живот като странника или пътника.**“⁸⁷

Замисли се върху живота на управниците, владетелите, императорите, кралете, фараоните, и халифите- властни хора, за които обикновенните хорица си мислят, че са в блаженство и щастие. Замисли се върху думите на един от Халифите на Умаядите – Абду Ал- Рахман Ан- Насир-, който е управлявал халифатската династия повече от 50 год. и 6 месеца, и под негово владение са били много държави и население. Този халиф е известен с архитектурите, строителството, дворците, паметниците и забележителностите, които са се развили по негово време. След като той умрял, бил намерен текст с неговият почерк, който гласял следното: „Дните, които аз прекарах по време на това халифатство без мъка и тъга са: еди кой си ден, от еди кой си месец, от еди коя си година;... еди кой си ден, от еди кой си месец, от еди коя си година... Накрая аз преброих тези дни и узнах, че те са само четеринадесет! Погледни [добре написаното от мен], за да разбереш, че всеки един човек е в мъка, тъга, несгоди, трудности и неприятности!“

---

⁸⁶ Свещения Коран 90/ 4.

⁸⁷ Ел- Бухари.

Това ясно се описва от един поет, който ни пояснява, че положението на човека непрестанно се променя и винаги остава нестабилно:

Тази земя няма да остане на никой!

Тя никога не остава на едно трайно- непроменливо положение.

Както виждаш, тя непрестанно се променя [ден в твоя полза, и ден в твой ущърб],

един момент може да бъде почернен от много други...

Ет-Тухами казва при оплакването на умрелия му син, изявявайки реалността на този свят:

„В теб е заложена тъгата,

а ти от праха и огорченията искаш да се избавиш.

Дните са тежки в борбата срещу заложеното,

а ти търсиш огнен пламък наред водата.

Друг поет пояснява, че онова, от което ти се оплакваш се оплакват и другите, като казва:

Всеки, който ти срещнеш се оплаква от съдбата,

де да знаех този свят за кой е!!!

Колкото по- добре мюсюлманинът разбере същността на този свят, толкова по- малко ще му отдава значение, както на него така и на преходните му блага, и толкова повече ще се труди за отвъдния- вечен свят. Затова истинският мюсюлманин не тъжи и не съжaliaва за онова, което го е подминало от земните блага и наслади, така както не се тревожи за сполетелите го бедствия и нещастия. А нима е редно да съжaliaва за благо, което ако днес го има утре може вече да го няма!!! Всевишният Аллах казва: „**Всяка душа**

ще вкуси смъртта и вашите награди напълно ще ви се изплатят в Деня на възкресението. Който бъде отдалечен от Огъня и бъде въведен в Рая, той ще сполучи. А земният живот е само измамна наслада.“⁸⁸

■ Ислямът повелява да се дружи с праведни хора, и да се страни от лошите другари. Никой разумно мислещ човек няма да отрече, че другаря влияе на неговият приятел. Затова се казва „Твоят другар те тегли“. Твоят другар или приятел може да те тегли и доведе до доброто, но може да те тегли и доведе до лошото. Може да те доведе до щастието, но може да те доведе и до нещастieto!!! Пратеника ﷺ ни описва по най- прекрасния начин добрия и лошия другар като казва: „Праведният другар и лошият другар приличат на продавач на миск (парфюм) и на ковач, раздухващ с мях. От продавача на мускус или ще получиш дар, или ще си купиш, или поне ще усетиш от него да се носи благоухание. А раздухващият с ковашки мях или ще ти изгори дрехите, или ще усетиш да се носи от него зловоние [лоша миризма].“⁸⁹

Праведният другар ти помага –след Аллах – в трудностите и несгодите, заставайки до теб, разведрявайки те при тревогите ти и успокоявайки те при безпокойствието ти. Така ти имаш здрава опора, която облекчава тревогите ти, когато изпаднеш в нужда. А това от своя страна те кара да чувстваш спокойствие и душевен комфорт. И какво по-хубаво от това да имаш другар, който да ти е опора – след Всевишният Аллах- при несгодите и трудностите на този свят. Но при лошият другар е напълно различно. Още при първото нещастие, което ще ти се случи, той ще бъде първият човек, който ще избяга от теб. Така той те зарязва,

---

⁸⁸ Свещения Коран 3/ 185.

⁸⁹ Ел-Бухари и Муслим.

когато имаш най- голяма нужда от него, а това те кара да страдаш още повече и да изпитваш още по- голямо нещастие при сполетялата те беда.

▪ **Ислямът повелява да не се пристъпва към греховете и да се стои далеч от покварата и забранените неща-** извършването на грехове и престъпването на забраните на Аллах е нещото, което допринася най- много тъга и нещастие. Грехът е нещо, което разделя човека от неговото щастие, защото го отдръпва и отдалечава от подчинението му на Аллах, довеждайки го до покорството му на собствената си душа, а човешката душа повелява единствено злото. И когато една душа надделее над разума, тя отблъсква истината и тласка човека към заблудата и гибелта. Всевишният Аллах казва: „Ала не! Сърцата им с ръжда покрива онова, което са придобили.“⁹⁰

Пратеника ﷺ казва: „Наистина, когато вярващия извърши един грях, в сърцето му се появява малка черна точка. Ако се разкае, изостави този грях и помоли Аллах за прошка, сърцето му се изчиства. А ако продължи да върши грехове, тогава тази точка се увеличава, [докато не покрие цялото сърце]. Това е и ръждата, [която покрива сърцето] и за която Аллах Всевишния е споменал в следното знамение: „Ала не! Сърцата им с ръжда покрива онова, което са придобили.“⁹¹

Древногръцкият философ Сократ казва следното: „Винаги престъпникът е по- нещастен от жертвата. Който е престъпник и не е бил наказан за престъплението си, е един от най- нещастните хора.“ Така е защото вътрешното му усещане и съвестта му го карат непрестанно да се тревожи за извършеното от него престъпление.

---

⁹⁰ Свещения Коран 83/ 14.

⁹¹ Сунен ибн Мажде.

▪ **Ислямът повелява да се размишлява за онова, което се е случило с предишните общности и да се извлича поука от него. По този начин човека разбира, че колкото и дълго да живеят хората, и колкото и голям възход и просперитет да постигат, те рано или късно ще го загубят, и ще бъдат разгромени и опустошени, заради греховете и гнета, които са извършвали. Затова не бъди тъжен. Всевишният Аллах казва: „Не видяха ли колко поколения преди тях погубихме? Издигнахме ги на земята повече, отколкото издигнахме вас, и им изпратихме от небето обилен дъжд, и сторихме сред тях реките да текат, но ги погубихме заради прегрешенията им и създадохме след тях други поколения.“⁹²; на друго място Всевишният Аллах казва: „И не ходят ли по земята, за да видят какъв бе краят на онези преди тях? Бяха по-силни от тях и повече се възползваха от земята, и я населяваха по-дълго, отколкото я населяват те. И Нашите пратеници дойдоха при тях с ясните знаци. Не Аллах ги угнетява, а те себе си угнетяват.“⁹³; на друго място Всевишният Аллах казва: „И [погубихме също] адитите, и самудяните... Това ви се изясни от [руините на] жилищата им... И сатаната разкраси за тях делата им, и ги възпря от пътя, въпреки че бяха прозорливи.“⁹⁴; на друго място Всевишният Аллах казва: „И колко селища погубихме от онези, които се възгордяваха заради своето благоденствие! Ето жилищата им необитаеми след тях, освен за кратко. Ние ги наследихме.“⁹⁵**

Когато мюсюлманинът разбере, че целия този свят ще изчезне, той ще живее в спокойствие и мир. Ето така този

---

⁹² Свещения Коран 6/ 6.

⁹³ Свещения Коран 30/ 9.

⁹⁴ Свещения Коран 29/ 38.

⁹⁵ Свещения Коран 28/ 58.

свят става една почивка за него. Всевишният Аллах казва: „И предупреди хората за Деня, в който ще дойде при тях мъчението! Тогава угнетителите ще кажат: “Господи наш, забави ни за кратък срок, та да отвърнем на Твоя зов и да последваме пратениците.” Нима и по-рано не се клехте, че не ще има край за вас? И се настанихте в обиталищата на онези, които угнетяваха себе си, и ви се обясни как Ние постъпихме с тях, и ви дадохме примери.“⁹⁶

▪ **Ислямът повелява човека да гледа към онзи, който е на по-нисше положение в земния живот.** Често човекът живее в благоденствие и добро положение, което не осъзнава и не вижда, докато не го загуби. Затова гледай към онзи, който е под теб, когато става въпрос за земните блага. Ако притежаваш определено имущество и пари, но искаш още и още, помисли за онзи, който няма нищо. Ако си болен, но можеш да се движиш помисли за онзи, който е парализиран и не може изобщо да се движи. Ако ти имаш едно дете, но искаш още помисли за онзи, който е готов да даде цялото си богатство, за да чуе думичката „Тате“. Пратеника ﷺ казва: „Погледнете към тези, които се намират в по-лоши условия [на живот] от Вас, а не гледайте тези, които са по-добре от Вас. Това е най-доброто, за да не презирате и пренебрегвате благодатта на Аллах над вас.“⁹⁷

След като отправиш поглед към онези, които са по-нуждаещи се от теб в земния живот, ти се успокояваш и ставаш признателен за благодатта, с която те е дарил Аллах, защото осъзнаваш, че има други хора, които желаят да бъдат на твоето място. Един човек отишъл при Юнус ибн Убейд,

---

⁹⁶ Свещения Коран 14/ 44- 45.

⁹⁷ Ел- Бухари и Муслим.

за да му се оплаче от лошото положение, в което се намира, а той му казал: „Готов ли си да получиш сто хиляди дирхема в замяна на твоето зрение?“ Човека отговорил: „Не!“ Юнус го попитал: „Готов ли си да получиш сто хиляди дирхема в замяна на твоите ръце?“ Човека отговорил: „Не!“ Юнус отново го попитал: „Готов ли си да получиш сто хиляди дирхема в замяна на твоите крака?“ Човека отговорил: „Не!“ След това [Юнус] споменал [част] от благодатите на Аллах, с които е облагодетелствал този човек и казал: „Аз виждам, че ти имаш стотици хиляди, но въпреки това се оплакваш, че си нуждаещ се?““

Разбира се да гледаш онзи, който е с по- лошо положение се отнася само за нещата свързани с този земен живот. Що се отнася до отвъдния, там трябва да гледаш към онзи, който е на по- високо ниво от теб, за да осъзнаеш, че ти трябва все повече и повече да се трудиш и да разбереш, че усилията ти не са достатъчни. Така е защото Дженнета (Рая) е на степени, а ти не трябва да се задоволяваш с друга, освен с най- висшата (Фирдеус).

▪ **Исляма повелява удовлетвореността-** това е удовлетвореността и доволството на сърцето с онова, което Аллах е отредил и предписал, като това води до въздържане от нещата, които са в чуждите ръце и задоволяване с волята на Аллах. Кораничните и Пророческите наставления оказват огромно влияние в засаждането на удовлетвореността в сърцата на мюсюлманите. За да може те да живеят сигурен, спокоен и стабилен живот, далеч от ревност, завист и омраза, произтичащи от недоволството и неудовлетворението от Божието разпределение на благата между рабите. Това се наблюдава с просто око. Човекът, който е доволен и с удовлетворено сърце е с най- спокойна психика и с най- добър живот. Всевишният Аллах казва: „**И не напъргай очите си с копнеж към онова от прелестите**

на земния живот, което дадохме на някои от тях, за да ги изпитаме с него! Препитанието на твоя Господ е най-доброто и дълговечното.“⁹⁸

А Пратеникът ﷺ казва: „Сполучил е онзи, който приеме Исляма и Аллах го е удовлетворил с това, което му е дал въпреки, че препитанието едвам му стига.“⁹⁹

И понеже от природата на човека е да обича земното и трупането му в големи количества, както казва Пратеника ﷺ: „Ако синът на Адем разполага с две долини пълни със съкровище, то той би искал да има и трета такава. Единственото нещо, което ще напълни корема на сина на Адем е пръстта. И Аллах приема покаянието на онзи, който се покае.“¹⁰⁰ Затова Пророческите наставления имат огромно влияние над мюсюлманина в намаляването на любовта към земното и задоволяването с малко. Пратеникът ﷺ казва: „Този, който се е събудил с чувство за сигурност, със здраво тяло и налична храна за през деня, той все едно притежава *целия свят*.“¹⁰¹ Ако човекът се замисли, ще достигне до извода, че тези три неща са нещото, от което има нужда за през деня. Що се отнася до утрешния ден, знанието за него е единствено при Аллах, а ти не знаеш дали ще го доживееш или не. Всевишният Аллах казва: „Единствено при Аллах е знанието за Часа. Той изсипва дъжда и знае какво има в утробите. И никой не знае какво ще придобие утре, и никой не знае къде ще умре. Аллах е всезнаещ, сведущ.“¹⁰²

---

⁹⁸ Свещения Коран 20/ 131.

⁹⁹ Муслим.

¹⁰⁰ Сахих ел- Бухари.

¹⁰¹ Ет- Тирмизи.

¹⁰² Свещения Коран 31/ 34.

■ **Ислямът повелява пълното отдаване на Аллах и упованието единствено на Него- Аллах е единствения, който се разпорежда както пожелае със създанията си. Той дава на който пожелае, каквото пожелае, и възбранява на който пожелае, каквото пожелае, Той въздига, който пожелае, и Той унизява, който пожелае, Той разпределя Препитанието както пожелае и го изпраща на рабите си. Всевишният Аллах казва: „Кажи: “О, Аллах, Владетелю на владението, Ти даряваш владението на когото пожелаеш и отнемаш владението от когото пожелаеш, и въздигаш когото пожелаеш, и унизяваш когото пожелаеш. Доброто е в Твоята Ръка. Ти за всяко нещо имаш сила.”¹⁰³**

След като човек узнае, че препитанието и прехраната са определени и разделени още когато е бил в корема на майка си, и след като узнае, че той ще се сдобие единствено и само с онова, което Аллах му е предписал от този свят. Било то препитание или продължителност на живот-, той се успокоява, удовлетворява и започва да се осланя и отдава единствено на Аллах. Пратеникът ﷺ казва: **“Сътворяването на всеки от вас продължава в утробата на майка му за четиридесет дни във вид на капка течност (нутфа), след това за още толкова време бива във вид на сгъстено късче кръв (‘алака), след това за още толкова време бива във вид на късче месо (мудга), след това му се изпраща ангелът, който вдъхва духа [душата, живота] у него и на този ангел му се заповядват четири неща: 1- да запише неговото препитание; 2- срока на неговия живот; 3- неговите дела; 4- и дали ще бъде нещастен или щастлив. Кълна се в Аллах, няма друг Бог освен Него, някой от вас може да върши [цял живот] от делата на обитателите на Рая, докато между него и Рая остава само лакът разстояние, но**

---

¹⁰³ Свещения Коран 3/ 26.

предписаното го надвива и той извършва от делата на обитателите на Ада и [така] влиза в него. Друг от вас може да върши [цял живот] от делата на обитателите на Ада, докато между него и Ада остава само лакът разстояние, но предписаното го надвива и той извършва от делата на обитателите на Рая и [така] влиза в него”.”¹⁰⁴ В друго предание Пратеникът ﷺ казва: „Светият дух [Джибрил] дойде при мен и вдъхна в моето сърце: „Нито една душа няма да умре, докато не изпълни определеното си време, и докато не придобие напълно препитанието си. Бойте се от Аллах и търсете препитанието си по най- добрия начин *[чрез позволеното и с умереност]*. И да не позволява никой от вас, забавянето на препитанието да го доведе до търсенето му чрез противопоставяне на Аллах *[по харам- непозволен начин]*. Наистина човека не може да се сдобие с онова, което е при Аллах, освен с покорството *[единствено]* на Него.”¹⁰⁵

■ Ислямът повелява на човека да се задоволи с онова, което Аллах е заделил за него и да не се разгневява, дори да е за неща, които са омразни и нежелателни. Всевишният Аллах казва: „ О, вярващи, не ви се позволява да взимате в наследство жените против волята им. И не ги потискайте, за да отнемете част от онова, което сте им дали, освен ако извършат явно прелюбодеяние. И живеете с тях, както подобава. А ако сте ги възненавидили, то може и да възненавидите нещо, а Аллах да е вложил в него много добро.”¹⁰⁶

Може доброто за теб да е в онова, което мразиш, а лошото за теб да е в онова, което обичаш, но ти да не си разбрал.

---

¹⁰⁴ Сахих Ел- Бухари.

¹⁰⁵ Сахих ел- Джамиа.

¹⁰⁶ Свещения Коран 4/ 19.

Затова Всевишният Аллах казва: „Но може да мразите нещо, а то да е добро за вас, и може да обичате нещо, а то да е зло за вас. Аллах знае, вие не знаете.“¹⁰⁷

■ Ислямът повелява на човека, да се запознае със същността на превъзходството и човешките различия по отношение на всички неща. Различията са нещо, което Аллах е заложил в тази планета и човека няма възможност и способности да ги промени. А когато човекът се запознае с тези различия между хората - мъдростта на които знае само Аллах -, тогава той се задоволява и успокоява, а душата му се пречиства от завист и омраза насочени към онзи, който Аллах е облагодетелствал. Всевишният Аллах казва: „Аллах предпочете едни от вас пред други в препитанието. А онези, които са предпочетени, не споделят своето препитание с владенията от техните десници, в него да са равни. Тогава благодатта на Аллах ли отричат?“¹⁰⁸

В друго знамение Всевишният Аллах казва: „Виж как предпочетохме едни над други, а отвъдният живот е по-велик по степени и по-велик за предпочитание.“¹⁰⁹

■ Ислямът повелява да не се възжелава онова, което притежава другия, и да не се гледа към нещата, които са в чуждите ръце, когато става въпрос за земното. Всевишният Аллах казва: „Кажете: “Моят Господ увеличава препитанието комуто пожелае от Своите раби, и Той го намалява за тях. И каквото нещо раздадете [за милостиня], Той го връща. Той е Най-добрият от даващите препитание.“¹¹⁰

---

¹⁰⁷ Свещения Коран 2/ 216.

¹⁰⁸ Свещения Коран 16/ 71.

¹⁰⁹ Свещения Коран 17/ 21.

¹¹⁰ Свещения Коран 34/ 39.

Тъй като възжелаването на чуждите земни блага ограничава и премахва удовлетворението от душата на човека, Аллах изпрати наставление за мюсюлманите, да се възпрат от това, за да живеят спокоен и щастлив живот. Всевишният Аллах казва: „**И не възжелавайте онова, с което Аллах предпочете едни от вас пред други! За мъжете има дял от онова, което са заслужили, и за жените има дял от онова, което са заслужили. И молете Аллах за Неговата благодат! Аллах всяко нещо знае.**“¹¹¹

Ето така Ислямът насочва мюсюлманина да не следва желанията на душата си и да не се занимава с онова, което е при останалите възжелавайки го и протягайки поглед към него, а вместо това да погледне към себе си, да си прави добре равностметка и да изостави останалите неща. Пратеникът ﷺ казва: „**Умният е озни, който държи сметка на душата си [прави си равностметка на земния свят преди да му бъде държана на съдния ден] и се труди за онова, което е след смъртта, а глупавия е онзи, който оставя душата му да следва страстите и желанията си, надявайки се на Аллах [, мамейки себе си, че Аллах е Многоопрощаващ, Прещедър, Всемилоστιв, ще му опрости и ще го въведе в Рая, въпреки непокорството и греховете му.]**“¹¹²

■ Ислямът повелява на човека да се предпазва от зависта, омразата, измамничеството и предателството- това са много опасни болести за човека, които затриват неговото щастие и го довеждат до пълно нещастие. Онзи, който не е доволен и не се удовлетворява с онова, което

---

¹¹¹ Свещения Коран 4/ 32.

¹¹² (Преданието е добро- хасен) Шейх Албани го определя като слабо, а Пуайб ел- Арнауут казва: „Веригата му е слаба заради Ебу Бекр ибн Ебу Мерйем, но останалите предавачи са доверени.“

Аллах е заделил за него, започва да протяга поглед към нещата, с които Аллах е облагодетелствал останалите хора, и това го довежда до завист. А завистта носи със себе си омраза, предателство и измяна, които тласкат човека към мъст. Ето поради тази причина завистника и злобния човек сам себе си обрича на гибел и нещастие, още преди да бъде погубен онзи, на когото е завидял. Всевишният Аллах казва: „Или завиждат на хората за онова, което Аллах им дари от Своята благодат? Ние дарихме вече рода на Ибрахим с Писанието и с мъдростта, и им дарихме огромна власт.“¹¹³

Високомерието, произтичащо от завистта е бил първият грях, с който се е извършило неподчинение на Аллах. Аллах ни разказва за тази случка, как Той сътворява първият човек – Адем – и след това заповядва на Ангелите да се поклонят, а Иблис (дявола) се е противопоставил и не се е покорил завиждайки. Всевишният Аллах казва: „И рече [Иблис]: „Да Ти покажа ли какъв е този, когото Ти почете повече от мен? Ако ми дадеш отсрочка до Деня на възкресението, аз непременно ще завладея неговото потомство, освен малцина.“¹¹⁴

Пратеникът ﷺ казва, наставлявайки общността си да страни от всички тези опасни болести, които възпрепятстват щастието: „Не си завиждайте, не повишавайте помежду си неправомерно цените на стоките, не се мразете, не си обръщайте гръб, не подбивайте цените помежду си. Бъдете братя, о, раби на Аллах. Мюсюлманинът е брат на мюсюлманина: не го потиска, не му отказва помощ, не го лъже и не го унижава. Благочестивостта е ето тука — и той посочил гърдите си три пъти —. Достатъчно зло за

---

¹¹³ Свещения Коран 4/ 54.

¹¹⁴ Свещения Коран 17/ 62.

човека е да унижава своя брат мюсюлманин. Мюсюлманинът изцяло е неприкосновен за друг мюсюлманин: и кръвта му; и имуществото му; и честта му”¹¹⁵

За да излекува и премахне тези страшни и опасни болести, и да накара мюсюлманите да заобичат доброто за другия, Исляма е дошъл със Свещено Коранично ръководство, което подтиква мюсюлманина да желае доброто за братята си. Всевишният Аллах казва: „**А които дойдоха след тях, казват: “Господи наш, опрости нас и братята ни, които ни изпревариха във вярата, и не влагай в сърцата ни омраза към онези, които повярваха! Господи наш, Ти си състрадателен, милосърден.”**“¹¹⁶ И за да усили още повече това чувство и да го накара да произтича от искрено сърце, Аллах направи да има специална награда за онзи, който се моли за братята си. Пратеникът ﷺ казва: „**Когато един човек се моли [прави дуа] на Аллах за неговият брат в негово отсъствие, ангела, който му е възложено да бъде до него казва: Амин! Аллах да ти даде и на теб същото.**“¹¹⁷

■ **Ислямът повелява да се страни от високомерието и надменността-високомерният човек е винаги нещастен, защото хората го презират заради надменността, горедливостта, високомерието му и презирането му на техните права. А и самият той мрази хората, така както те го мразят. Какво мислите за такъв човек, как ли би живял? Всевишният Аллах казва: „**Които оспорват знаменията на Аллах, без да са получили довод огромен е гневът [към****

---

¹¹⁵ Муслим.

¹¹⁶ Свещения Коран 59/ 10.

¹¹⁷ Муслим.

тях] на Аллах и на вярващите. Така Аллах запечатва сърцето на всеки горделив, надменен.“¹¹⁸

Пратеникът ﷺ казва: „Не ще влезе в Рая човек, който има в сърцето си дори и пращинка високомерие.“ А един мъж казал: “ Човек иска дрехите и обувките му да са хубави.” Тогава Пратеникът на Аллах ﷺ казал: “Аллах е красив и обича красивото. Горделивост е да отхвърлиш истината и да презираш хората.”“

▪ **Ислямът забранява и силно порицава скъперничеството-** така е защото това е качество, което прогонва щастието и довежда нещастията чрез чувството на безпокойство и тревога. Те са породени от прекалените усилия на човека да опази имуществото си, прекаленият страх и прекалената грижа за него. А това възпира човека от наслаждаването на богатството му и раздаването от него за добро [по пътя на Аллах]. Всевишният Аллах казва: „ И да не смятат скъперниците, че благодатта, която Аллах им е дал, е добро за тях! Не, тя е зло за тях. В Деня на възкресението ще им бъде надяната на врата онова, за което се скъпяха. На Аллах е наследството на небесата и на земята. Сведущ е Аллах за вашите дела.“¹¹⁹

От друга страна скъперника е изолиран от хората поради появилата се омраза при тях към него и неприемането от тяхна страна на неговите действия, заради това, че той самия мрази хората мислейки си, че те имат претенции към имуществото му. За да премахне тези неща Исляма силно стимулира мюсюлманина да раздава от имуществото си и да не скъперничи, защото скъперничеството, прекомерното трупане на богатство и липсата на благотворителност - съобразена с божествените закони – погубват богатството и

---

¹¹⁸ Свещения Коран 40/ 35.

¹¹⁹ Свещения Коран 3/ 180.

благосъстоянието. Пратеникът ﷺ казва: „Няма ден през, който раба да осъмне и да не слезнат при него два ангела. Единият от тях казва: „О, Аллах! Въздай на щедрия!” А другия казва: „О, Аллах! Отреди загуба за скъперника!”¹²⁰

Пратеникът ﷺ ясно пояснява какви са лошите последствия, водещи до нещастие и мизерия за обществото, когато се разпространи сред него епидемията на скъперничеството и алчността. Той ﷺ казва: „Предпазвайте се от гнета, защото гнета е тъмнина в съдния ден. И предпазвайте се от скъперничеството, защото то е погубило онези, които са били преди вас и ги е довело до проливането на тяхната кръв. Ето така те са нарушили неприкосновеността си.”¹²¹

И за да накара Ислямът човека да мрази още повече това лошо и порицано качество, той му пояснява, че то е качество, което разрушава вярата при вярващия. Пратеникът ﷺ казва: „Никога не може да се съберат заедно праха по пътя на Аллах и дима на Ада в гърдите на раба, и никога не може да се съберат заедно скъперничеството и вярата в сърцето на раба.”¹²²

■ Ислямът повелява търпението и задоволството и забранява тревожността и ядосването, за всяко нещо, което се случва на мюсюлманина- търпението е животоспасяваща необходимост, преди да бъде религиозно задължение, защото целите и мечтите не се постигат без търпение. „ О, вярващи, бъдете търпеливи и надвивайте

---

¹²⁰ Ел- Бухари.

¹²¹ Муслим.

¹²² Сахих ел- Джамиа: 7616.

с търпение, и бъдете твърди, и се бойте от Аллах, за да сполучите!¹²³

Имайки предвид, че тази земя е място за изпитание, то непременно търпението ще бъде най-необходимото нещо за човека в живота му. Нашият Всеславен и Всевишен Господар казва: **„И непременно ще ви изпита с малко страх и глад, и с отнемане от имотите, душите и плодовете. И благовествай търпеливите,...“**¹²⁴

Ислямът подтиква човека да бъде търпелив към онзи, който е сгрешил спрямо него като му опрости и го извини. Затова ако някой сгреша спрямо теб или постъпи лошо към теб отвърни му с търпение и извинение, за да си пречистиш душата от омразата и ненавистта. Всевишният Аллах казва: **„А който търпи и прощава, това е от значимите дела.“**¹²⁵

И за да бъде търпението целта на всеки един мюсюлманин, и всеки да се труди за постигането ѝ, Аллах е предписал обичта Му да бъде за търпеливите. Всевишният Аллах казва: **„Аллах обича търпеливите.“**¹²⁶ Също така на друго място в Корана Аллах обещава за човека, който се описва с търпение велика и непрекъсната награда [севап] казвайки: **„Наистина на търпеливите ще се изплати безмерна награда.“**¹²⁷ А Пратеникът ﷺ казва: **„Няма нещо, което да бъде дадено на човека и да е по- добро и по- ползотворно от търпението.“**¹²⁸

Ислямът пояснява, че след като човека изтърпи трудността, за него ще дойде улеснението, и след като изтърпи на

---

¹²³ Свещения Коран 3/ 200.

¹²⁴ Свещения Коран 2/ 155.

¹²⁵ Свещения Коран 42/ 43.

¹²⁶ Свещения Коран 3/ 146.

¹²⁷ Свещения Коран 39/ 10.

¹²⁸ Ел- Бухари и Муслим.

тъгата, за него ще дойде утехата и спокойствието. Ето така състоянието на човека се променя. Всевишният Аллах казва: **„С трудността има и леснина. Да, с трудността има и леснина.“**¹²⁹

Един поет описва в поезията си неговото състояние при трудностите казвайки:

*„[Душата] отесня,
а когато тя препятсвията преодоля,
намери изход,
макар аз да си мислех, че изход няма.“*

Търпението се разделя на три вида:

Първи вид: Търпение при покорството на Аллах и спазване на Неговите повели. Всевишният Аллах казва: **„Мир вам, че изтърпяхте! И колко прекрасна е Последната обител!“**¹³⁰

Втори вид: Търпението съдържащо в себе си въздържане от сладострастията и забранените [харам] наслаждения. Всевишният Аллах казва: **„И бъди търпелив заедно с онези, които зоват своя Господ сутрин и вечер, искайки Неговия Лик! И не отмествай очи от тях, възжелавайки украсата на земния живот, и не се подчинявай на онзи, чието сърце оставяме да нехае за Нашето споменаване, и той следва страстите си, и делото му е погубено!“**¹³¹

Трети вид: Търпението към онова, което Аллах е предписал и отредил. Всевишният Аллах казва: **„Никоя беда не идва**

---

¹²⁹ Свещения Коран 94/ 5- 6.

¹³⁰ Свещения Коран 13/ 24.

¹³¹ Свещения Коран 18/ 28.

без позволения на Аллах. А който вярва в Аллах, Той напътва сърцето му. Аллах всяко нещо знае.¹³²

Ислямът повелява на мюсюлманина да каже онова, което е оповестил Пратеника на Аллах ﷺ, когато го сполети беда. А то е да се отдалечи от гнева и ядосването, и да не отваря вратата на съжаленето и отчаянието. Пратеникът ﷺ казва: **„Няма човек, който да каже, когато го сполети беда „На Аллах принадлежим и при Него ще се завърнем. О, Аллах! Възнагради ме в тази моя беда и я замени с по-добро от нея.“ и Аллах да не го възнагради за бедата му и да не я замени с по- добро.**“¹³³

■ **Ислямът повелява на човека да страни от гнева и да се въздържа от раздразнението-** така е защото гнева може да доведе разгневения до нежелателни резултати с пагубен край. Тези моменти на изблици на гняв може да го накарат да съжалява за извършеното за цял живот, възпирайки за него щастието и довеждайки го до непрестанна мъка. Аллах възхвалява онзи, който се описва с търпение и избягва гнева като казва: **„... и за онези, които отбягват големите грехове и скверностите, и дори да се гневят, прощават;“**¹³⁴

Онзи, който може да се владее, когато е ядосан има пълната способност да понесе трудностите на живота. Пратеника на Аллах ﷺ казва: **„Силният не е онзи, който поваля [с удар], а силния е онзи, който владее себе си при гняв.**“¹³⁵

Човекът, който умее да се владее и да се контролира, се чувства истински щастлив, защото е победил лошото в себе си, довеждащо го до безразсъдство и лош край.

---

¹³² Свещения Коран 64/ 11.

¹³³ Муслим.

¹³⁴ Свещения Коран 42/ 37.

¹³⁵ Ел- Бухари.

▪ **Ислямът повелява на човека да извинява онзи, който му е навредил-** това е дело, което премахва омразата и кара хората да се заобичат едни с други. Всевишният Аллах казва: „... които раздават и в радост, и в беда, и за сдържащите гнева си, и за извиняващите хората, - Аллах обича благодетелните, -...“¹³⁶

И още по- достойното е да отвърнеш на злината с добрина, за да постигнеш най- висшата степен на победа над себе си. По този начин ти пречистваш душата си от мръсотията на омразата и я довеждаш до щастието и спокойствието. Всевишният Аллах казва: „**Не са равни добрината и злината. Отблъсквай я с най-доброто и тогава онзи, от когото те е делеяла вражда, става като близък приятел.**“¹³⁷

▪ **Ислямът повелява оптимизма и забранява негативизма-** Пратеника ﷺ казва: „**Не на песимизма! По-доброто от него е оптимизма.**“ Един човек казал: „О, Пратенико на Аллах, а какво е оптимизма?“ Отговорил: „**Праведна дума, която да чуе някой от вас.**“¹³⁸

Прекрасният образец Мухаммед ﷺ обичаше оптимизма и ненавиждаше песимизма, както се предава в сборника на Ел-Бухари.

▪ **Ислямът забранява лошото предположение, подозрението и шпионажа-** онзи, който подозира хората живее в постоянно безпокойство, тревоги и несигурност, защото се страхува от всеки един човек и подозира, че ще му навреди. А онзи, който шпионира останалите, той става презрян и омразен за тях. Всевишният Аллах казва: „О,

---

¹³⁶ Свещения Коран 3/ 134.

¹³⁷ Свещения Коран 41/ 34.

¹³⁸ Ел- Бухари.

вярващи, много странете от подозрението! Понякога подозрението е грях. И не се дебнете, и не злословете един за друг! Нима на някого от вас ще се хареса да яде плътта на мъртвия си брат? Вие се отвращавате от това. И бойте се от Аллах! Аллах е приемащ покаянието, милосъден. О, хора, Ние ви сътворихме от един мъж и една жена, и ви сторихме народи и племена, за да се опознавате. Най-достоеен измежду вас при Аллах е най-богобоязливият. Аллах е всезнаещ, сведущ.“¹³⁹

А Пратеникът на Аллах ﷺ казва: „Пазете се от подозрението, защото то е най лошата измислица, и не се шпионирайте, и не се дебнете, и не се мразете, и не си обръщайте гръб. О, раби на Аллах, бъдете братя! Никой да не се сгодява върху *годежа* на *брат* си, докато не се ожени или не остави [момичето]. И не е позволено човек да е женен едновременно за една жена и нейната леля, нито за нея и нейната вуйна. И не е позволено на жената да говее¹⁴⁰, когато мъжа ѝ е в къщи, докато не ѝ позволи, нито да пуска в къщата му някой, когато той е в къщи, докато не ѝ позволи. И за съпруга е половината награда от онова, което тя раздава като милостиня [садака] от богатството, което той е препечелил за нея. И нека не възжелава една жена да бъде разведена нейната сестра [по вяра], за да се сдобие с онова, което е в нейната чиния и да се омъжи [на нейно място]. За нея си е онова, което ѝ е предопределено.“¹⁴¹

■ Ислямът повелява да се гледа настоящето, да не се мисли много за бъдещето и да се забрави за миналото-Всевишният Аллах казва: „ Някой ще каже: “О, горко ми,

---

¹³⁹ Свещения Коран 49/ 12- 13.

¹⁴⁰ Говеене- пост съобразен с нормите на Исляма.

¹⁴¹ Ел- Бейхаки.

че нехаех за подчинението пред Аллах и че бях от присмиващите се!” Или ще каже: “Ако ме бе напътил Аллах, щях да съм от богобоязливите.” Или ще каже, когато види мъчението: “Ако можех да се върна [на земята], щях да съм от добротворстващите.”¹⁴²

Един от древните писатели казва следното: „Онова, което е минало е умряло [*т.е. онова, което вече е в миналото е приключило, затова не го мисли*], а онова на което се надяваш е от неведомото [*т.е. ти не го знаеш, защото е в бъдещето*]. Живей единствено часа в който се намираш.“ Това е така, защото мисленето за миналото няма да върне онова, което те е подминало и си загубил, а мисленето за бъдещето ще ти пречи да работиш в настоящето. Затова се концентрирай върху момента, в който се намираш.

■ **Ислямът повелява на хората благотворителността и раздаването-** Истинското щастие не е във вземането, а в даването. Задай си следния върпос на себе си след като нахраниш гладен човек, или дадеш дрехи на нуждаещ се, или премахнеш тревогата на разтревожения: „Какво чувства моята душа?“ Всевишният Аллах казва: „**И удостоените с благодат и обилие сред вас да не се кълнат, че не ще даряват на [съгрешилите от] роднините и клетниците, и преселниците по пътя на Аллах! И нека извиняват, и нека прощават! Нима не искате Аллах да ви опрости? Аллах е опрощаващ, милосърден.**“¹⁴³

Но наред с това Ислямът предупреждава онези, които раздават да не се възгордяват и да не натякват, защото това погубва тяхната награда при Аллах и премахва щастieto от гърдите им. Даващия трябва да бъде смирен и задоволен.

---

¹⁴² Свещения Коран 39/ 56- 58.

¹⁴³ Свещения Коран 24/ 22.

Всевишният Аллах казва: „О, вярващи, не проваляйте своята милостиня с натякване и обида, както онзи, който раздава своя имот за пред хората на показ, а не вярва в Аллах и в Сетния ден! Той прилича на гладка скала с пръст отгоре, но щом над нея се изсипе силен дъжд, оголва я. Така са безсилни за онова, което са придобили. Аллах не напътва невярващите хора.“¹⁴⁴

А ако ти нямаш какво да раздадеш, тогава отправи добри думи и се обърни с усмихнато лице. Това е много по-добро от милостиня, която е последвана от натякване и обиди. Всевишният Аллах казва: „Добри думи и прошка са за предпочитане пред милостиня, последвана от обида. Аллах е над всяка нужда, всеблаг.“¹⁴⁵

Озни мюсюлманин, който раздава по пътя на Аллах трябва във всяко едно положение да се съобразява с повелите на религията си при раздаване. А те са:

❖ Да раздава с обич към другия, която да го подтикне към всяко нещо, което другият обича от думи и дела и да го отдалечи от всяко нещо, което другият ненавижда, като натякване и обида. Всевишният Аллах казва: „**Настанилите се в дома [на преселението Медина] и [приели] вярата преди онези, които се преселиха там, ги обичат и не усещат в сърцата си завист за онова, което им бе дарено. Предпочитат ги пред себе си, дори ако те самите са в нужда. А които се опазят от скъперничеството на душите си те са сполучилите.**“¹⁴⁶

Пратеникът ﷺ казва: „**Ей, Йезид ибн Есед! Обичаш ли да бъдеш в Рая?**“ Отговорил: „Да!“ А той му казал: „**Обичай**

---

¹⁴⁴ Свещения Коран 2/ 264.

¹⁴⁵ Свещения Коран 2/ 263.

¹⁴⁶ Свещения Коран 59/ 9.

за твоят брат мюсюлманин онова, което обичаш за себе си.“¹⁴⁷

❖ Да отправя наставление към другия при раздаването. Или с други думи да го подтиква към доброто и да го възпира от лошото, за да може да живеят и двамата щастливо. Всевишният Аллах казва: „**И нека сред вас има общност, която зове към благото и повелява одобряването, и възбранява порицаването! Тези са сполучилите.**“¹⁴⁸

❖ Да раздава от богатството си на онези, които са истински нуждаещи се и за благотворителни цели *[като застрояване, благоустрояване и поддържане на джамии и т.н.]*. Всевишният Аллах казва: „**и които търпят, стремейки се към Лица на своя Господ, и отслужват молитвата, и раздават скрито или явно от онова, което Ние сме им дарили, и отблъскват с добрина злината, за тях е Последната обител.**“¹⁴⁹

❖ Да полага усилия да се застъпва в доброто за хората, за да бъдат задоволени техните нужди. Всевишният Аллах казва: „**Който се застъпва за добро дело, ще има дял от него, а който се застъпва за лошо дело, ще има бreme от него. Аллах за всяко нещо въздава.**“¹⁵⁰

Когато при Пратеника ﷺ идвал нуждаещ се, или просяк той казвал на сподвижниците си: „**Застъпете се [за него], за да бъдете възнаградени [от Аллах].**“¹⁵¹

---

¹⁴⁷ Ахмед.

¹⁴⁸ Свещения Коран 3/ 104.

¹⁴⁹ Свещения Коран 13/ 22.

¹⁵⁰ Свещения Коран 4/ 85.

¹⁵¹ Сахих Ел- Бухари.

❖ Да се отнася с добротворство и хубаво държание по всеки възможен начин. Пратеникът ﷺ казва: „Най-обичаните хора за Аллах са онези, които са най-полезни за останалите, а най-обичаните дела за Аллах са да зарадваш мюсюлманин, да премахнеш от него тъга, да му изплатиш заема и да го нахраниш, когато е гладен. И да бъде заедно с моя брат в нужда е по-обичано за мен от това да извърша иатикяф (*престой в джамията с цел богослужение*) в джамията в Медина за период от един месец. На онзи, който съдържа гнева си Аллах ще му прикрие недостатъците; на онзи, който прикрие яростта си когато има възможност да направи нещо и да я излее Аллах ще напълни сърцето му с надежда на съдния ден; а на онзи, който върви заедно с неговия брат изпаднал в нужда, докато бъде избавен от тази нужда Аллах ще му затвърди стъпките в деня, в който ще се подхлъзват краката (*съдния ден*). И наистина лошото поведение разваля добрите дела така както оцета разваля меда.“¹⁵²

Това е мюсюлманинът-човек, който обича доброто за останалите и се стреми да им предаде посланието на Исляма. Стреми се и другите да почувстват същите чувства на щастие, спокойствие, удовлетвореност и душевен баланс, които той чувства, и за да ги спаси от неверието, което ги води до вечното нещастие в огъня на Ада. Ето ви примера за един от сподвижниците на Пратеника ﷺ, който е отговорил на един от императорите на Рим – Ростем -, след като го е попитал защо са дошли в тяхната страна, със следните думи: „Дойдохме да избавим рабите от служенето им на други раби към служенето единствено на Аллах; и от теснината на земния живот към обширността на отвъдния; и от

---

¹⁵² Предава се от Ет- Таберани, а Шейх ел- Албани го класифицира като Сахих.

несправедливостта на другите религии към справедливостта на Исляма.“

Пратеникът ﷺ казва: „Силният вярващ е по-добър и по-обичан от Аллах, от слабия вярващ. Но във всеки от тях има добро. Стреми се към онова, което ще ти донесе полза [в отвъдния живот- в частност богослуженията], търси помощ от Аллах и не се отчайвай. И ако нещо [лошо] те сполети не казвай: „Ако бях направил така, нямаше да стане така и така“, а кажи „Аллах е направил онова, което е предопределил да стори“, а твоето „ако“ отваря вратите за дявола”¹⁵³

Четвъртата основа: Вера в Пратениците и Пророците на Аллах:

Това са хора, които Аллах избра, издигна ги, и ги направи да бъдат прекрасен образец за останалите. Не е възможно човека да опознае Аллах и да се сдобие с истинското щастие, без да последва техният път. Ибн Ел- Каййим казва в книгата си „Задул- Меад“ том: 5; стр. 7: „Единственото лекарство за сърцата е покоряването на Пратениците – мира и благослова на Аллах да са над тях -. И няма друг начин да се сдобиеш с това лекарство, освен посредством тях. Праведността [и здравината] на сърцето се крият: в запознанството му с Неговия Господар и Създател; в опознаването на божествените Му имена, качества, дела и постановления; в покорството на Него и извършването на всяко нещо, което обича и е доволен от него; в изоставянето

---

¹⁵³ Муслим.

на всяко нещо, което е възбранил и Го разгневява. Няма лек и няма истински живот за сърцето, освен с тези неща. А тези неща няма как да се узнаят без пратениците. Онзи, който си въобразява, че това здраве за сърцето се придобива посредством друго, а не чрез Пратениците и тяхното следване, е сбъркал сериозно пътя, по който е поел. Той е поел пътя на дивата си сладострастна душа, целейки да я задоволи и да я заздравя. А това отнема живота на сърцето, разболява го, убива го и го откъсва от онова, което е добро за него. Който не прави разлика между едното и другото, той усложнява живота на сърцето си, защото то става мъртво. И въпреки, че е било на светлина, то се потапя в океана на мрака и тъмнината.”

Петата основа: Вярa в Съдния ден.

След като човекът повярва в съдния ден, възкресението, равностетката и въздаването на всеки според заслуженото, тогава неговата душа се успокоява и удовлетворява. Така е защото той става убеден, че онова, което му е отнето на този свят, ще му бъде върнато в отвъдния и става убеден, че ще му бъде дадена възможност на другия свят за възмездие към онзи, който го е угнетил или е потъпкал правото му. Спокоен е защото на него ще му бъде изплатено на отвъдния свят, където е истинският живот, не с преходни блага като материални неща, а с добрини и злини [*ще бъдат взети неговите грехове и ще бъдат хвърлени върху онзи, който го е оцетил. А ако свършат греховете му, тогава ще се вземат от добрите му дела и ще се прехвърлят на*

угнетения]. Веднъж Пратеникът ﷺ казал на сподвижниците си: „„Знаете ли кой е истински фалирал?“ Сподвижниците казали: “Фалирал е този, който е останал без нито един дирхем [парична единица] и без никакви вещи.” Пратеникът ﷺ казал : “Фалирал от моя народ [уммет] е този , който ще дойде в Деня на Равносметката с извършени молитви намаз , говееене и Зекят, но през живота си е наранил друг човек, злословил е за друг човек, пролял е кръвта на друг човек, ударил е друг човек. И така ще бъдат отнети добрините на този човек и ще бъдат дадени на тези хора. А ако добрините му се изчерпат преди да се е отдължил, тогава ще бъдат взети греховете на тези хора и ще бъдат хвърлени върху него, след това той ще бъде хвърлен в огъня.”¹⁵⁴

И за да се запознаеш с безмерната и съвършенна справедливост на Аллах, ти трябва да знаеш, че равносметката в този ден ще бъде не само за хората, а за всички създания. Затова Пратеникът ﷺ казва: „Вие непременно ще отдадете правото на притежателя му. Дори нерогатата овца ще получи възмездие за рогатата овца, която я пробола.“¹⁵⁵

И след като човекът повярва истински в съдния ден, той се успокоява, защото престава да съжалява, за онова, което го е подминало в земния живот от здраве, имущество и богатство. Така е защото той разбира, че при Аллах го очаква много по- добро в замяна на тези неща, а именно вечното блаженство в Рая. Аллах ни разказва за благата,

---

¹⁵⁴ Сахих Муслим- том.; стр. 1997; хадис № 2581.

¹⁵⁵ Ибн Хиббан.

които ни очакват в Рая казвайки: „Никой не знае каква радост за оното е скрита за тях въздаяние за онова, което са вършили.“¹⁵⁶

Пратеникът ﷺ казва: „Всевишният Аллах казва: „Аз съм подготвил за моите праведни раби, онова, което око не е виждало, ухо не е чувало и на ум на човек не е идвало. Ако искате прочетете: „Никой не знае каква радост за оното е скрита за тях въздаяние за онова, което са вършили.“ [Свещения Коран 32/ 17]“¹⁵⁷

И за да бъдат облекчени болките, мъките, тревогите и негодите на мюсюлманина в земния живот, Пратеника ﷺ ни известява, че всички те ще бъдат напълно забравени при влизането му в Рая. Пратеникът ﷺ казва: „В Деня на възкресението ще бъде доведен един от жителите на Огъня [Ада], най-облагодетелствания в Земния живот, след което ще бъде потопен в Огъня и ще му се каже: „Ей, сине на Адем, изобщо видя ли някакво благо, бил ли си в блаженство?“ а той ще отговори: Не, кълна се в Аллах“! След това ще бъде доведен един от жителите на Дженнета [Рая], най-бедния и злощастния в Земния живот и ще бъде потопен в Дженнета [Рая], след което ще му се каже: „Ей, сине на Адем, видял ли си изобщо бедност, бил ли си в затруднение някога?“, а той ще каже: „Не, кълна се в Аллах, изобщо не съм бил в бедност и изобщо не съм виждал затруднение!“¹⁵⁸

След като човекът се запознае с вярата в съдния ден и споменатото до тук, той започва да вижда земното като нещо незначително. А това го кара да се предпазва от потъпкване на чуждите права, от обиди, от кавги и от

---

¹⁵⁶ Свещения Коран 32/ 17.

¹⁵⁷ Ел- Бухари.

¹⁵⁸ Муслим.

престъпления към другите. Нещо повече, този човек понякога страни от позволени неща, за които има съмнение с цел да се предпази от грях и да не попадне в забраненото. Това убеждение в съдния ден кара човека непрестанно да се труди за успеха в този ден и да се предпазва от гнета, престъпленията и греховете.

Шестата основа: Вярa в съдбата и предопределеното с доброто и лошото в тях.

Това е убеждението на човека, че онова, което му се е случило е нямало как да го подмине, а онова, което го е подминало е нямало как да му се случи. Онзи, който вярва в Аллах е задължен да повярва и в Неговата съдба и онова, което Той му е отредил, така както е задължен да се задоволи с онова, което Аллах му е предписал и заделил за него. Всевишният Аллах казва: **„Не се случва беда, преди да сме я породили, нито на земята, нито с вас самите, без да е [записана] в Книга. За Аллах това е лесно. За да не страдате за онова, което ви се е изплъзнало и да не ликовате за онова, което ви е дошло. Аллах не обича горделивите, самохвалците,...“**¹⁵⁹

Също така Пратеникът ﷺ казва: **„Пази [повелите на] Аллах и Той ще те пази. Пази Аллах и ще го намериш пред себе си. Споменавай Аллах в благоденствие и Той ще те подкрепи в беда. Ако питаш, питай Аллах. И ако зовеш за помощ призови за помощ Аллах. Калема вече е записал онова, което ще се случи. И дори всички хора, да положат усилия, за да ти помогнат с нещо, което Аллах не е предписал за теб, те няма да успеят; и дори всички**

---

¹⁵⁹ Свещения Коран 57/ 22 – 23.

хора да положат усилия да ти навредят с нещо, което Аллах не е предписал за теб, те няма да успеят. Ако можеш да се трудиш с търпение и увереност направи го! А ако не можеш, бъди търпелив. В търпението ти към онова, което ненавиждаш има огромно добро. Знай, че с търпението идва победата; и знай, че с тревогата идва утехата; и знай, че със затруднението идва улеснението.“¹⁶⁰

След извършването на причините и предпоставките за дадено нещо, вярата в предопределеното и съдбата засажда у човека задоволство и смирение, които го довеждат до душевно- психически комфорт, спокойствие в сърцето, пълно щастие и липса на всякакъв вид тъга. Пратеникът ﷺ казва : „Силният вярващ е по-добър и по обичан от Аллах, от слабия вярващ. Но във всеки от тях има добро. Стреми се към онова, което ще ти донесе полза [*в отвъдния живот- в частност богослуженията*], търси помощ от Аллах и не се отчайвай. И ако нещо [лошо] те сполети не казвай: „Ако бях направил така, нямаше да стане така и така“, а кажи „Аллах е направил онова, което е предопределил да стори“, а твоето „ако“ отваря вратите за Дявола“¹⁶¹

Тоест не тъжи и не съжалявай за онова, което те е подминало и не ти се е случило [или вече ти се е случило], а погледни напред пренебрегвайки погледа назад. Ако се замислим върху много от болестите при хората в нашето съвремие, ще достигнем до извода, че те са породени в резултат на мъки, терзания и нещастия. Загубили са скъп за тях човек и не може да го преживеят, загубили са бизнеса

---

¹⁶⁰ Предава се от ет- Тирмизи, който казва, че е хасен- сахих. Думите са предадени от ел- Хаким.

¹⁶¹ Муслим.

си, или пък не са постигнали желаното от живота!!! Измъчват се и се разболяват. Но ти може да преодолееш всички тревоги, нещастия и мъки, които са причина за твоето разболяване с позволението на Аллах. От теб се иска да повярваш истински в Аллах и в Неговата съдба, задоволявайки се с онова, което ти е отредил. Ако направиш това, ти ще забравиш за миналото и ще започнеш да се трудиш за бъдещето. А това ще премахне от теб съжалението, отчаянието и мъката и ще те направи щастлив.

Ако се вгледаме в реалността на човека, ние ще видим, че неговите загрижености, страхове, мъки, нещастия и отчаяния са породени от неща, от които Исляма е излекувал последователите си преди повече от хиляда и четеристотин години. От тези неща са следните:

1. Страх и притеснения за препитанието и прехраната- това се отнася за неща без които човека не може да живее и би умрял, като храна и пиене. Всевишният Аллах казва: **„На небето има препитание за вас и там е онова, което ви е обещано.“**¹⁶² Без съмнение Аллах казва истината- на небето е препитанието за хората. Това означава, че Аллах спуска от небето дъжд, който поддържа хората живи, защото от него се напояват и развиват растенията, а и самият човек пие от тази вода. Също така на небето е онова, което ни е обещано от вечния живот- Рай или вечен изгарящ огън (ада). Аллах е поел отговорността да подсури препитание за всички Негови създания, включително и човека. Затова Той казва: **„И няма по земята твар, препитанието на която да не е от Аллах. Той знае нейното обиталище и хранилище. Всичко е в ясна книга.“**¹⁶³

---

¹⁶² Свещения Коран 51/ 2.

¹⁶³ Свещения Коран 11/ 6.

И в каквато ѝ слабост и неспособност да се намират създанията, тяхното препитание е заделено за тях и ще си дойде при тях. Всевишният Аллах казва: „**И колко твари има, които не си набавят препитанието. Аллах дава препитание и на тях, и на вас. Той е Всечувания, Всезнаещия.**“¹⁶⁴

Но има една малка подробност. Тя се изразява в това, че човека е длъжен да се труди и да търси препитанието си, за да му даде Аллах. Затова Аллах казва на Мерйем [Мария], макар, че тя се намира в изключителна слабост и в силна нужда, при родилните болки и самото раждане: „**И разклати към себе си ствола на палмата, за да се посипят свежи зрели фури!**“¹⁶⁵. Аллах не е спуснал за нея препитание, с което тя да се сдобие, без да поиска от нея да положи дори минимални усилия. Той е поискал от нея да извърши причината, чрез която да се сдобие с препитание, а именно да се опита да разклати палмата намираща се до нея. Чак когато направила това, което Аллах ѝ повелил, тогава палмата се разклатила и за нея изпадали свежи зрели фури. Нещо повече, дори птиците и животните, думите на които ние не разбираме, и останалите създания като тях, не стоят непрекъснато по местата си на живеене, а излизат да търсят препитанието си. Така е, защото Аллах и за тях е направил причини, които те непрестанно да извършват, за да се сдобият с препитанието си и да преживяват. Пратеникът ﷺ казва: „Ако вие се уповавахте както трябва на Аллах, то Той непременно би ви низпослал препитание така, както го изпраща на птиците, които отлитат сутрин с празни кореди, а се връщат в края на деня с пълни.“¹⁶⁶

---

¹⁶⁴ Свещения Коран 29/ 60.

¹⁶⁵ Свещения Коран 19/ 25.

¹⁶⁶ Ибн Мадже.

Пратеникът ﷺ ни дава прекрасен пример с птицата, която отлита рано сутрин гладна, за да търси препитанието си и да се нахрани, а след това се връща сита в гнездото си, напълнила коремчето си и усвоила препитанието си.

От тук разбираме, че не е въпрос само на упование, а е въпрос на упование и извършване на нужното за сдобиване с препитанието. Или това е онзи мюсюлманин, който е разбрал правилно религията си и е запретнал ръкави, уповавайки се на Аллах, да изкара препитанието си извършвайки нужните причини и предпоставки. Ислямът не призовава човека да се уповава в Аллах и да седи по цял ден, но го призовава заедно с упованието в Аллах да действа и да се труди. Пратеникът ﷺ казва: **“Да вземе някой от вас въжето си и да задене на гърба си наръч дърва, след това да ги продаде и Аллах да предпази лицето му [от унижението на просията] е по-добро за него от това да иска от хората. Те може да му дадат, но може и да не му дадат.”**¹⁶⁷

По отношение на всяко нещо, човека трябва първо да извърши дадените причини и предпоставки, след това да се уповава на Аллах. Ако упованието беше достатъчно, Пратеника ﷺ нямаше да отговори на човека, който го е попитал: „Да оставя ли камилата си незавързана и да се уповавам на Аллах“, с думите: **„Завържи я и се уповавай на Аллах.”**¹⁶⁸

Така, че ти трябва да следваш път, по който да се сдобиеш с препитанието си, за да препечелиш онова, което Аллах ти е отредил. Това се доказва от факта, че за сдобиването с препитание не са достатъчни единствено сила, наука и разум. Затова наблюдаваме много хора, които имат високи

---

¹⁶⁷ Сахих Ел- Бухари.

¹⁶⁸ Сахих ибн Хиббан.

степени в образованието и огромни работнически умения, но работят за други хора, които нямат техните дипломи и умения.

Препитанието за създанията е във Владението на Аллах, а не във владението на който и да е друг освен Него. Затова не се страхувай и не се безпокой, а бъди спокоен за препитанието си. Всевишният Аллах казва: „**Кажы: “Дори да притежаваште съкровищниците с милостта на моя Господ, и тогава щеше да ви се свиди поради страх от [тяхното] изчерпване. Човекът е скъперник.”**“¹⁶⁹

2. Страх от мъки и нещастия, като болести, беди и т.н. Всеки човек се страхува от болести и беди, но колкото и много да се страхува, да се тревожи и да тъжи, той няма да промени нещата. Дори може да ги влоши, защото чрез притесненията си може да си докара болест или да усили наличната. Затова Аллах ни успокоява, като казва: „**И ако Аллах те засегне с вреда, не ще я отмени друг освен Него. И ако ти иска добро, никой не ще отклони Неговата благодат. Настига Той с нея когото пожелае от Своите раби. Той е Опрощаващия, Милосърдния.**“¹⁷⁰

А Пратеникът ﷺ казва: „**Чудно е положението на вярващия, всяко едно положение при него е добро. И това не е за никой друг, освен за вярващия. Ако го сполети радост благодари и това е добро за него, а ако го сполети нещастие търпи и това е добро за него.**“¹⁷¹

Заръките на Пратеника Мухаммед ﷺ относно изправянето срещу проблема и разрешаването му са ясни и категорични. Когато неговата дъщеря е изпратила един човек да му

---

¹⁶⁹ Свещения Коран 17/ 100.

¹⁷⁰ Свещения Коран 10/ 107.

¹⁷¹ Муслим.

съобщи за смъртта на нейното дете, той казал на човека следното: „**Върни се при нея и я извести, че на Аллах принадлежи онова, което Той е отнел, и на Него принадлежи онова, което Той е дал, и всяко нещо при Него е с определен срок. След това и повели да търпи и да се надява на наградата си [от Аллах].**“ [Не след дълго] човека се върнал и казал [на Пратеника ﷺ]: „Тя се закълна, че ще отидеш при нея.“ [Човека] разказва: „Пророкът ﷺ стана и заедно с него станаха Сеад ибн Убаде и Муаз ибн Джебел. Аз отидох заедно с тях. Детето беше дадено на Пратеника ﷺ, в момент, в който стенеха въздишките му, подобно на мех с вода, когато се носи. Очите на Пратеника ﷺ се напълниха със сълзи. Тогава Сеад му каза: „Какво е това о, Пратеникко на Аллах?“, а той отговори: „**Това е милостта, която Аллах е заложил в сърцата на рабите Си. И Аллах ще помилва онези Негови раби, които са милостиви.**“¹⁷²

Търпението е нещо необходимо за извършването на определените причини и предпоставки за дадено нещо. Затова когато някой се разболее той трябва да проявява търпение, да се надява на наградата от Аллах, но и да търси лечение за болеста си. Пратеникът ﷺ казва: „**Лекувайте се! Аллах не е спуснал една болест, без да спусне за нея лек, освен за смъртта и старостта.**“¹⁷³

За всяка една болест на този свят има лек, както ни пояснява Пратеникът ﷺ с думите си: „**Аллах не е спуснал една болест, без да спусне за нея лек. Но група хора го научават, а друга група не.**“¹⁷⁴

---

¹⁷² Муслим.

¹⁷³ Ибн Хиббан.

¹⁷⁴ Ибн Хиббан.

3. Страх от смъртта, която е неизбежна реалност- нещо, което непременно ще се случи, така както след нощта идва деня и обратното. Всевишният Аллах казва: **„Всичко тук погива. Но пребъдва Ликът на твоя Господ, Владетеля на величието и почитта.“**¹⁷⁵

Няма измъкване от смъртта, нито убежище, защото онзи, който бяга от нея, всъщност се е затичал към нея. Всевишният Аллах казва: **„Кажи: “Смъртта, от която бягате, непременно ще ви срещне. После ще бъдете върнати при Знаещия неведомото и явното, и Той ще ви извести какво сте вършили.”**¹⁷⁶

Трябва да мислиш за онова, което е след смъртта, а не за самата смърт, защото мисленето за самата смърт е безполезно и безнадежден резултат. Мисленето за самата смърт кара човека да се отдръпне от делата и действията, довеждайки го до тревоги, отчаяние, тъга, мъки и нещастия- все неща, които прогонват щастието му. Смъртта е в определено време, което е известно [за Аллах]. Всевишният Аллах казва: **„За всяка общност има срок. И щом срокът им дойде, и с миг дори не ще го забавят, и не ще го изпреварят.“**¹⁷⁷

От изискванията на вярата при мюсюлманите е те да вярват във възкресението - съживяването след смъртта -, равносметката на съдния ден, щастието [очакващо вярващите] и нещастieto [очакващо невярващите]. Онзи, който повярва в тези неща ще бъде спокоен и ще се запаси с праведни дела. Така той ще стане праведен човек и ще наставлява общността към праведността вършейки добро за себе си и за останалите. А как да не е щастлив този човек,

---

¹⁷⁵ Свещения Коран 55/ 26- 27.

¹⁷⁶ Свещения Коран 62/ 8.

¹⁷⁷ Свещения Коран 7/ 34.

след като тази вяра го кара да не съжaliaва за онова, което го е подминало, и за гнета и потъкването на правата му, които е претърпял. Такъв човек е спокоен, че ще дойде смъртта, а след нея и равнoсметката, при която ще му се изплати всичко.

След информацията, която изложих, ако ти ме попиташ: „Убеден ли си в Исляма?“, аз ще ти отговоря с пълна убеденост и яснота, без никакво съмнение: „Да.“ Знаеш ли защо? Защото намирам в него отговора на всички въпроси, които ми идват на ум; защото не намирам в него противоречие и сблъсък с разума и логиката; защото намирам в него психологическата стабилност и духовно удовлетворение породени от вярата в Аллах, изпълнението на Неговите заповеди и страненето от Неговите забрани; защото намирам в него социално сближаване, опазване на моите и чуждите права, благороден нрав, свършени обноси и порицаване на лошия нрав и разновидностите му. Ето така Ислямът опазва мен и хората около мен, а всичко това ме довежда до истинско непреходно щастие, за което се бори и труди всеки човек на този свят. Щастие за което хората полагат всевъзможни усилия, но въпреки това не го постигат, защото са объркали пътя. Запитай се: „Приемам ли това, което прочетох до тук за истина?“ Ако не приемаш нищо от казано до тук за истина, тогава означава, че то е погрешно убеждение; ако не приемаш част от него за истина, тогава означава, че то е непълно [с недостатъци]. А ако е непълно и несвършено, тогава ти трябва да търсиш нещо по-превъзходно от него, в което да постигнеш истинското си щастие, защото всеки човек търси по-превъзходното.

А ти всъщност знаеш ли какво е

„Съвършена религия“?

Това е Ислямът. Той е нещо, което е протегнало ръце към теб и ти казва: „Ела при мен и ще намериш всичко, което искаш и от което имаш нужда.

Може да ми кажеш: „Ти си фанатик, който зове хората към религията си!“ Имаш право да казваш каквото пожелаеш. Но ако аз ти кажа: „Аз не съм единствения, който ти казва това. Това го казват редица справедливи мислители, които не са мюсюлмани, но гледат реално на нещата и преценят безпристрастно.“ Ето ти част от техните изказвания:

- J. S. Restler (Джак Реслър)¹⁷⁸ казва следното в увода на книгата си „Арабската цивилизация“: „... Името Ислям може да се разгледа под три различни значения: Първо значение: „Религия.“ Второ значение: „Държава.“ Трето значение: „Култура.“ Или накратко „Уникална цивилизация.““¹⁷⁹

- Дори част от онези, които мразят Исляма свидетелстват, че той е съвършената религия. Не случайно една притча гласи: „Истината е онова, за което дори враговете свидетелстват.“ Марголиут (Margoliouth), който е известен с предразсъдъците си срещу Исляма и неговата враждебност към него, бил привлечен от величието и святостта на Корана, и казал: „Това, за което учените са единодушни, е, че Коранът заема отлично място във великите религиозни книги. И въпреки че е най- новата от

---

¹⁷⁸ Съвременен френски изследовател и професор в Ислямския институт в Париж / от книга „Говорят за Исляма“ на д-р Имад Ед-дин Халил.

¹⁷⁹ By Rev. J.M. Rodwell. London 1918

всички тях – т.е. последната небесна книга – тя създава цяла история, и изпреварва всички предишни книги в озадачаващия влиятелен ефект имаща върху човека. Тази книга е създавала нова човешка мисъл и е поставила основите на отличително морално училище. “¹⁸⁰

Така, че защо не престанеш да се противиш и не постъпиш с искреност приемайки Исляма? Може би защото той призовава към единобожие?!; или може би защото той призовава хората да служат на Аллах, а не на други неща от Неговите създания, като хора, животни, идоли и др.?!; или може би защото той призовава към висш морал и съвършени обноси?!; или може би защото той призовава към справедливостта и отблъскване на гнета?!; или може би защото той прави всички хора равни пред Аллах?!; или може би защото той гарантира правата на всички човешки същества, независимо от техните вярвания, раси и цветове и т.н.“

Ето ти думи, които може да окажат влияние за промяната на твоите убеждения и вярвания. С изминаването на четеринадесет века от появата на Исляма, до ден днешен, той е във възход, а последователите му непрестанно се увеличават. И всеки, който чете за него внимателно [и с размишление], като стои далеч от личните страсти и сляпото следване на религията си, приема Исляма за своя религия. И ако въпреки това той не го приеме за своя религия, то поне се очиства от ненавистта си към тази религия. И въпреки силния и непрестанен натиск върху последователите на тази религия – било то от икономическа, политическа или военна гледна точка – те не престават да се придържат към ученията и принципите на религията си. Може би имаш нужда от един прост пример. Ето ти пресен пример: Бившия

---

¹⁸⁰ Rew. G. Margoliouth: In Introduction to th Koran .

Съветски съюз непрестанно преследваше и подтискаше мюсюлманите в продължение на седемдесет години. През тях този съюз разруши джамиите им, промени имената им и им попречи да практикуват своите религиозни обреди. Но след разпадането му се появяват цели мюсюлмански държави от Съветския съюз със мюсюлмани, а не единици. Това доказва, че пламъкът на Исляма дори явно да се вижда, че е угаснал, гори скрит отвътре. Какво доказват тези факти според теб? Нима не доказват убедеността на хората и удовлетвореността им с Исляма?! Нима не доказват, че това е истинската религия, при която хората намират щастието и сърцата им се привързват към нея?!!

Един справедлив човек, който търси истината и правилния път, когато чете за Исляма, ще открие в ученията му, че го призовават към всяко нещо, което го довежда до добродетелта и възвишения морал, и му възбраняват противоположното. Много от немюсюлманите, които не намират в другите религии утеха, спокойствие, смирение и щастие са опитали всичко, но не и Исляма. Ако те прибегнат до Исляма и го приемат, прилагайки ученията му, ще се сдобият с онова, което търсят дълги години, а именно истинското непреходно щастие заемащо мястото си в техните гърди. И тъй като се касае за много важно решение, ти трябва да бъдеш смел, сигурен и убеден и да не позволяваш на каквито и да е външни влияния да те объркват. Тук няма място за грешка, защото решението ти или ще те доведе до блаженство и вечно щастие, или – Аллах да пази – ще те доведе до нещастие и вечно наказание. Запитай се сам: „Защо само срещу Исляма се води борба?“, „Защо само срещу него се враждува?“, „Защо не се враждува срещу другите религии и не се упрекват?“, „Защо се спекулира единствено срещу Исляма?“ В миналото е било казано: „Човекът е враг, когато е невеж, затова се учи

и след това преподавай знанието, за да не остава измежду нас невеж.“ Това е началото, твоята готовност да приемеш истината и да се вслушаш в другата страна. Само това твое вслушване ще те доведе до истината. Моли се много на Аллах да те напъти по правия път, който ще те доведе до истинската религия и реалното щастие. След като Аллах види, че ти искрено искаш да се запознаеш с истината, той няма да те изостави. А как може да те изостави след като казва: „ **И рече вашият Господ: “Зове Те, и Аз ще ви откликна! Онези, които от високомерие не Ми служат, ще влязат в Ада унижени!”** ¹⁸¹

Защо много западни учени, писатели и мислители от немюсюлманите, когато започнат да четат за Исляма четат за Исляма безпристрастно, го приемат за своя религия и се примиряват с него?

Аз ще ти отговоря защо: Защото те са разбрали величието на Исляма, след като са го изучили сами, и не са изградили своята преценка за него чрез предубежденията и заключенията на останалите хора. След като са го изучили, те са осъзнали заблудата си и са достигнали до истинското щастие. Пример за това са: Леополд Вайс, Ейтан Даян, Лорд Хедли, Рене Гино, Д-р Грийн и още много други.

Разбира се сред тези мислители, които четат за Исляма има и друга част, които са останали на религията си, но това не им е попречило да заемат обективна позиция и да кажат истината, признавайки красотата и съвършенството на Исляма. Пример за това са: Д-р Лаура Вечия Ваглиери, д-р Загхард Хонке, немският писател Гьоце, Томас Каралайл, Падли, Толстой, Френския поет Ламартин, Бърнард Шоу, който казва: „*Мухаммед трябва да се нарече „спасителя на хората. Аз мисля, че ако един човек като него поеме юздите*

---

¹⁸¹ Свещения Коран 40/ 60.

на съвременния свят, ще успее да разреши всичките му проблеми по начин, по който ще доведе целия свят до мир и щастие.“, и още много други.

И нека не забравяме, че всичко става по волята на Аллах и онова, което е предопределил. Всевишният Аллах казва: „**Не ти напътваш, когото обичаш, а Аллах напътва когото пожелае. Той най-добре знае напътените.**“¹⁸²

Но това знамение от Корана съвсем не е оправдание за някои хора, които използват съдбата, за да оправдаят заблудата в която се намират. Никой не знае съдбата си, затова Аллах е задължил всеки човек да се труди, за да сполучи и да се сдобие с доброто. Али ибн Ебу Талиб /Аллах да е доволен от него/ казва: „Веднъж бяхме на едно погребение в гробищата Ал-Гаркад. Пратеникът на Аллах ﷺ дойде до нас. Седна и ние седнахме около него. В ръката си имаше пръчка. Без нищо да каже, наведе главата си и започна да чертае нещо по земята с пръчката. След това каза: **“Сред вас няма нито една жива душа, чието място в Рая или в ада Аллах да не е предопределено, и чието щастие или нещастие да не е предписано.**“ Али разказва: „При това един мъж се обади: “О пратенико на Аллах, защо не се отдадем тогава на съдбите си и не изоставим делата?” Той отговори: **“Който е от щастливците, ще върши дела, които се извършват от щастливите [добри дела доближаващи ги до Рая] , а който е от нещастниците, ще върши дела, които се извършват от нещастните [лоши дела доближаващи ги до Ада].** Трудете се! На всеки пътят е улеснен: На щастливите хора ще им се улесни пътят към делата на щастливците [доброто], а на нещастниците ще им се улесни пътят към делата на нещастните [злото].” След това той рецитираше: “Който се

---

¹⁸² Свещения Коран 28/ 56/

покорява и се бои, и вярва в Най-прекрасното, ще го улесним към лесното. А който е скъперник и пренебрегва, и взима за лъжа Най-прекрасното, ще го улесним към трудното.” (Сура Ал-Лайл 5- 10)¹⁸³

Всъщност много ориенталисти, които са изучавали Исляма с цел да се борят срещу него и да го елиминират, не са устояли пред неговата красота, чистота, интелект, логика и инстинкт, и накрая са го приели за своя религия. D. Potter¹⁸⁴ казва следното: „... Исляма, който е законодателството на Аллах, ясно го наблюдаваме в природата около нас. Единствено с повелята на Бог се движат планините, моретата, планетите, звездите, и следват орбитите и пътеките си. Те са подчинени на командването на Бога, който ги е създал, така както героите в романите се подчиняват на разказвача – и за Бог е идеалният пример -, като произнасят и правят само това, което авторът решава да напише в книгата си. Така че всеки атом в тази вселена - дори и всяка една съставна негова частица– е мюсюлманин [отдадена]. Но човекът е изключен от това правило, защото Аллах му е дал свободата на избор. Той може да се подчини на повелите на Аллах [и да бъде мюсюлманин- отдаден], но може и да постави свои закони за себе си, измисляйки си собствена негова религия, от която той да бъде доволен. За съжаление почти винаги човека избира второто... Голям брой от хората в Европа и Америка приемат Исляма, защото са жадни за психологически комфорт и духовно успокоение. И нещо повече, редица ориенталисти и мисионери на християните, които за започнали кампании за елиминирание на Исляма и

---

¹⁸³ Муслим.

¹⁸⁴ Тя е родена през 1954 г. в Травърс Сити, Мичиган, и е завършила журналистика в университета в Мичиган. От книгата: „Говорят за Исляма“ на Д-р Имад Ед- Дин Халил

изявяване предполагаемите му от тях недостатъци, са станали мюсюлмани. Това се случва само защото аргументите му са истински, завладяващи и неопровержими.“

Всички религии, с изключение на Исляма - и християнството и юдаизма в началото си, преди да бъдат изменени от хората – съдържат в себе си много неща, които разума и природата на човека отхвърлят. И факт е, че не малко от обикновенните хора ги отхвърлят, а какво остава за образованите и учените!!! Тората, която е низпослана на Пратеника Муса [Моисей] е една от най старите религии. След нея идва християнството, с което е изпратен Пратеника Иса [Исус]. Исус /Аллах да го благослови и с мир да го дари/ е дошъл, за да допълни религията на Моисей. След това идва Мухаммед ﷺ, който изпълва и завършва религията на Исус. Затова Мухаммед ﷺ е последният Пратеник и Пророк, с който Аллах запечатва пратеничеството и пророчеството. Или с други думи, Ислямът е завършека на всички религии и техният плод, с който всеки човек трябва да се сдобие и да го вземе.

Неоснователно подозрение към Исляма:

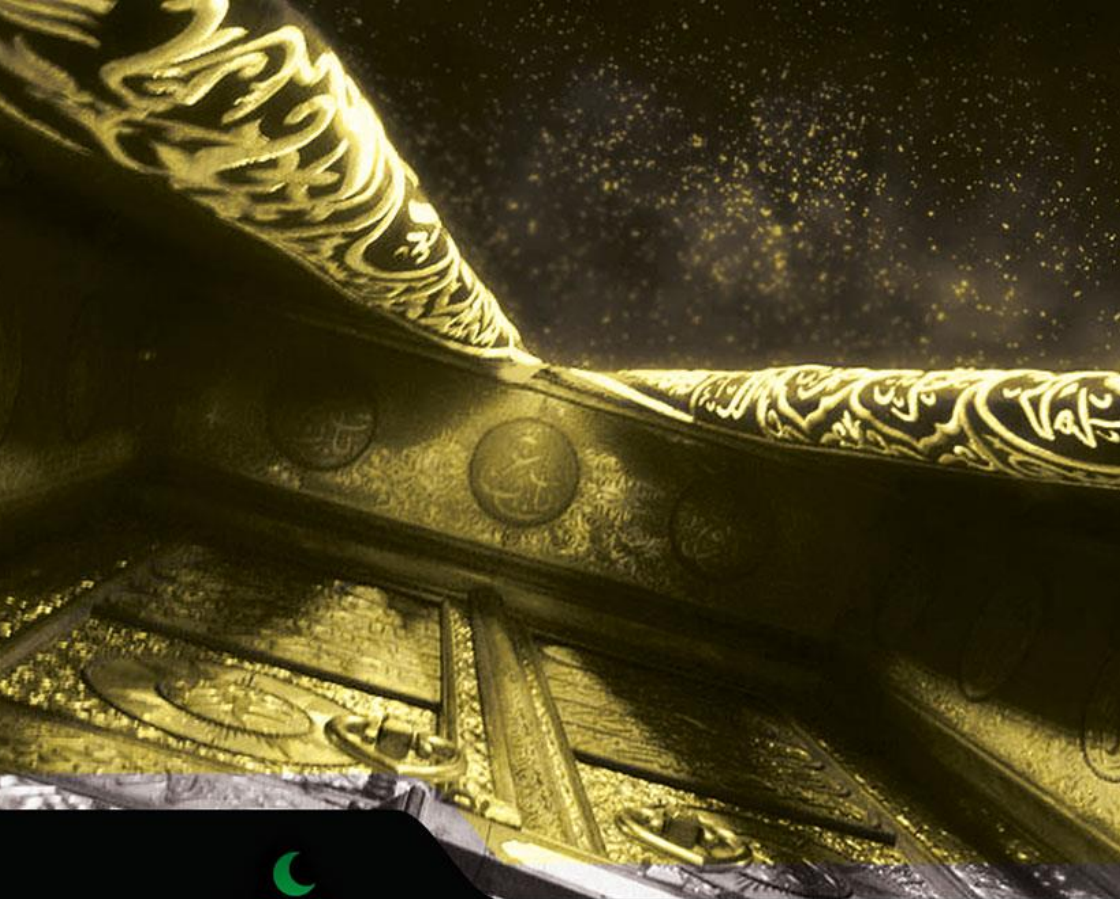
Не ми казвай: „Ако Ислямът беше добър, то самите мюсюлмани щяха да се придържат към него!“ Можеш да кажеш това в резултат на лошия личен опит с двама или трима души или дори хиляда души. Но имал ли си същия опит, който те доведе до това заключение с останалите милиард и половина мюсюлмани по света? Твоята преценка за Исляма е базирана на една малка група хора!!! Ислямът е закон, а при всеки закон, има хора, които го прилагат, защото знаят добрите резултати от него, но има и други хора, които не са съгласни с него и му се противопоставят-тези ще си получат заслуженото за действията си. Забраната за пресичане на червен светофар в определен град е вид закон, предназначен да регулира движението и да опазва живота. И ако един, двама или трима преминават на червено редно ли е ние да кажем, че всички хора от града са против закона и този закон е невалиден и неползотворен. Нарушителят може да се измъкне и да не бъде наказван за първо, второ и трето престъпване на закона, но един ден ще дойде при него наказанието за нарушаване на закона с произшествие, което ще доведе до загуба на живота му, или до причиняване на наранявания, или до материални щети, от които той има необходимост, за да се поучи и да приложи закона! При Исляма е същото, има мюсюлмани, които са стриктни и спазват ученията му, но има и други мюсюлмани, които престъпват предписаните в него божествени закони. И дори те да се измъкнат от наказанието на този свят, ще бъдат наказвани в отвъдния. И това се отнася за всяка религия, а не само за Исляма. Например за еврейската религия: „Дали всички евреи се придържат към религията си или има група, която престъпва законите на юдаизма?“ Същото е и при християните: „Дали всички християни се придържат към религията си или има група от

тях, която престъпва законите на християнството?“ Или както казват: „При всяко правило има изключения.“

Знам, че решението е трудно, но се нуждае от смелост. Моля Всемогъщия Аллах да те подкрепи и да те напъти към правия път, разтваряйки сърцето ти за истината. С искрени желания за теб да се сдобиеш с истинското-непреходно щастие.

www.islamland.com

ISLAMILAND

GROW GOODNESS BY YOUR HAND

EXPLORE ISLAM IN ALL LANGUAGES

WWW.ISLAMLAND.COM